

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0051/2014

27.1.2014

RAPORT

referitor la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2012)
(2013/2078(INI))

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raportor: Louis Michel

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE.....	39
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN	45
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	50

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2012) (2013/2078(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere preambulul la Tratatul privind Uniunea Europeană (denumit în continuare „Tratatul UE”, în special a doua liniuță și liniuțele patru-șapte,
- având în vedere îndeosebi articolul 2, articolul 3 alineatul (3) a doua liniuță și articolele 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și articolele din TUE și TFUE legate de respectarea, promovarea și protecția drepturilor fundamentale în UE,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000 (denumită în continuare „Carta”), proclamată la 12 decembrie 2007 la Strasbourg și intrată în vigoare odată cu Tratatul de la Lisabona în decembrie 2009,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, convențiile, recomandările, rezoluțiile și rapoartele Adunării Parlamentare, ale Comitetului de miniștri, ale comisariatului pentru drepturile omului și ale Comisiei de la Veneția a Consiliului Europei,
- având în vedere Carta Socială Europeană, astfel cum a fost revizuită în 1996, și jurisprudența Comitetului european pentru drepturile sociale,
- având în vedere convențiile Organizației Națiunilor Unite privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, la care UE este parte, împreună cu aproape toate statele sale membre,
- având în vedere principiile directoare privind sărăcia extremă și drepturile omului, adoptate la 27 octombrie 2012 de către Consiliul ONU pentru Drepturile Omului (A/HRC/21/39);
- având în vedere comunicările Comisiei referitoare la articolul 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană, „Respectarea și promovarea valorilor pe care este întemeiată Uniunea” (COM(2003)0606), „Strategie privind punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană (COM(2010)0573), referitoare la orientările operaționale referitoare la luarea în considerare a drepturilor fundamentale în analizele de impact (SEC(2011)0567),

- având în vedere concluziile referitoare la măsurile și inițiativele Consiliului privind punerea în aplicare a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, adoptate de Consiliu la 23 mai 2011 și directivele Consiliului cu privire la etapele metodologice care trebuie urmate pentru a verifica compatibilitatea drepturilor fundamentale la nivelul instanțelor pregătitoare ale Consiliului¹,
- având în vedere Raportul Comisiei pe 2012 privind aplicarea Cartei drepturilor fundamentale a UE (COM(2013)0271) și documentele de lucru însoțitoare,
- având în vedere Raportul privind cetățenia UE pe 2013 , intitulat „Cetățeni ai UE: drepturile dumneavoastră, viitorul dumneavoastră” (COM(2013)0269),
- având în vedere „Programul de la Stockholm - o Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora”²;
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Un cadru UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor până în 2020” (COM(2011)0173) și concluziile Consiliului European din 24 iunie 2011,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Progrese înregistrate în punerea în aplicare a strategiilor naționale de integrare a romilor” (COM(2013)0454) și propunerea de recomandare a Consiliului cu privire la măsurile de integrare efectivă a romilor în statele membre (COM(2013)0460),
- având în vedere Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal³,
- având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică⁴, Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă⁵ și propunerea de directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală (COM(2008)0426),
- având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁶,

¹Documentul nr. 10140/11 al Consiliului din 18 mai 2011.

² JO C 115, 4.5.2010.

³ JO L 328, 6.12.2008, p. 55

⁴ JO L 180, 19.7.2000, p. 22

⁵ JO L 303, 2.12.2000, p. 26

⁶ JO L 281, 23.11.1995, p. 31

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei¹,
- având în vedere deciziile și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, jurisprudența curților constituționale naționale care fac din Cartă una dintre referințele lor în materie de interpretare a legii naționale,
- având în vedere discursul din 11 septembrie 2013 al dlui Barroso cu privire la starea Uniunii, pronunțat la Parlamentul European și discursul din 4 septembrie 2013 al dnei Reding cu privire la Uniunea Europeană și statul de drept, pronunțat la Centrul pentru studii de politică europeană (CEPS) (Bruxelles),
- având în vedere scrisoarea din 6 martie 2013, adresată Președintelui Comisiei, dlui Barroso, de către miniștrii de externe din Germania, Țările de Jos, Danemarca și Finlanda, prin care se solicită instituirea unui mecanism vizând favorizarea respectării valorilor fundamentale în statele membre,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 6-7 iunie 2013 privind drepturile fundamentale și statul de drept și privind Raportul pe 2012 al Comisiei referitor la aplicarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere concluziile conferinței intitulate „O Europă a cetățenilor egali: egalitatea, drepturile fundamentale și statul de drept”, organizată de Președinția Irlandeză și Consiliu la 9 și 10 mai 2013,
- având în vedere al patrulea simpozion anual al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) din 7 iunie 2013, intitulat „Promovarea statului de drept în UE”,
- având în vedere proiectul de concluzii ale Consiliului cu privire la evaluarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene din 13 septembrie 2013,
- având în vedere activitățile, rapoartele anuale, studiile și avizele FRA, în special Raportul anual privind situația drepturilor fundamentale în UE în 2012,
- având în vedere Raportul comun al FRA, al PNUD, al Băncii Mondiale și al Comisiei intitulat „Situația romilor în 11 state membre ale UE: rezultatele sondajului pe scurt”, publicat în mai 2012,
- având în vedere raportul publicat în aprilie 2013 al Raportorului special al ONU, privind drepturile omului în cazul migranților, gestionarea frontierelor externe ale UE și impactul său asupra migranților,

¹ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

- având în vedere rapoartele și studiile elaborate de organizații neguvernamentale (ONG-uri) privind drepturile omului, precum și studiile din acest domeniu, solicitate de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și cu precădere studiul intitulat „Legătura tripartită dintre drepturile fundamentale, democrație și statul de drept în UE – către mecanismul de la Copenhaga al UE”,
- având în vedere rezoluțiile referitoare la drepturile fundamentale și drepturilor omului, în special Rezoluția sa din 15 decembrie 2010 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2009) - punerea în aplicare concretă după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona¹ și Rezoluția sa din 12 decembrie referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2010-2011)²,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 aprilie 2004 referitoare la riscurile încălcării, în spațiul UE, în special în Italia, a libertății de exprimare și de informare [articolul 11 alineatul (2) din Carta Drepturilor Fundamentale]³,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2005 referitoare la protecția minorităților și politicile de combatere a discriminărilor într-o Europă extinsă⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 iulie 2008 referitoare la recensământul persoanelor de etnie romă din Italia pe criteriul apartenenței etnice⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 septembrie 2009 referitoare la legea lituaniană referitoare la protecția minorilor față de efectele dăunătoare ale informațiilor publice⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 septembrie 2010 referitoare la situația romilor și libera circulație în Uniunea Europeană⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 ianuarie 2011 referitoare la încălcarea dreptului la libertatea de exprimare și discriminarea pe motive de orientare sexuală în Lituania⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2011 privind Strategia UE referitoare la incluziunea romilor⁹,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2011 referitoare la legea maghiară privind mass-media¹⁰,

¹ JO C 169 E, 15.6.2012, p. 49.

² Texte adoptate, P7_TA(2012)0500.

³ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 1026.

⁴ JO C 124 E, 25.5.2006, p. 405.

⁵ JO C 294 E, 3.12.2009, p. 54.

⁶ JO C 224 E, 19.8.2010, p. 18.

⁷ JO C 308 E, 20.10.2011, p. 73.

⁸ JO C 136 E, 11.5.2012, p. 50.

⁹ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 112.

¹⁰ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 154.

- având în vedere Rezoluția sa din 21 mai 2013 referitoare la Carta UE: norme standard pentru libertatea mass-mediei în UE¹ ,,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2012 referitoare la combaterea homofobiei în Europa² ,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2013 referitoare la combaterea mai fermă a rasismului, a xenofobiei și a infracțiunilor săvârșite din ură³ ,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 septembrie 2011 referitoare la eforturile UE de combatere a corupției⁴ ,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupția și spălarea de bani: recomandări privind acțiunile și inițiativele care se impun (raport final)⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 iulie 2013 referitoare la situația drepturilor fundamentale: standardele și practicile din Ungaria (în conformitate cu Rezoluția sa din 16 februarie 2012)⁶ ,,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 septembrie 2012 referitoare la presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri: monitorizarea raportului Comisiei TDIP a Parlamentului European⁷ și rezoluția sa de monitorizare din 10 octombrie 2013⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 septembrie 2013 referitoare la limbile europene amenințate de dispariție și la diversitatea lingvistică din Uniunea Europeană⁹,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW),
- având în vedere Pactul European pentru egalitatea de gen (2011-2020), adoptat de Consiliul European în martie 2011,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2010 intitulată „Strategie

¹ Texte adoptate, P7_TA(2013)0203.

² JO C 264 E, 13.9.2013, p. 54.

³ Texte adoptate, P7_TA(2013)0090.

⁴ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 121.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2013)0444.

⁶ Texte adoptate, P7_TA(2013)0315.

⁷ JO C 353 E, 3.12.2013, p. 1.

⁸ Texte adoptate, P7_TA(2013)0418.

⁹ Texte adoptate, P7_TA(2013)0350.

pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015” (COM(2010)0491),

- având în vedere Convenția Consiliului Europei din 7 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice,
- având în vedere în vedere Rezoluția sa din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor¹ și cea din 6 februarie 2013 referitoare la a 57-a Sesiune a CSF a ONU: Eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și a fetelor²,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2012 conținând recomandări adresate Comisiei privind aplicarea principiului remunerării egale a bărbaților și femeilor pentru muncă egală sau muncă de valoare egală³,
- având în vedere documentele de lucru I și II referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în 2012 (raportor Louis Michel),
- având în vedere audierea publică din 5 noiembrie 2013 organizată de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne privind „Situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană: cum să se consolideze drepturile fundamentale ale omului, democrația și statul de drept în UE”,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, precum și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0051/2014),

A. întrucât integrarea europeană este un proiect politic născut din cenușa celui de al doilea război mondial și persecutarea și reprimarea persoanelor de către regimuri totalitare, iar scopul său a fost acela de a ancora statele europene în democrație și suveranitatea legii, pentru a respecta și promova drepturile omului, drepturile fundamentale, egalitatea și protecția minorităților pe baza Declarației Universale a Drepturilor Omului (DUDO), a Convenției Europene a Drepturilor Omului (CEDO) și a altor instrumente referitoare la drepturile omului și la libertățile fundamentale și de a evita revenirea la orice fel de regim autoritar;

B. întrucât individul, cetățeanul sau rezidentul trebuie să se situeze în centrul Uniunii Europene, iar drepturile fundamentale protejează orice persoană împotriva posibilelor interferențe, abuzuri și violențe din partea autorităților – la toate nivelurile – asupra

¹ JO C 296 E, 2.10.2012, p. 26.

² Texte adoptate, P7_TA(2013)0045.

³ JO C 264 E, 13.9.2013, p. 75.

sferei vieții sale private și a libertăților și drepturilor sale; întrucât respectarea și promovarea drepturilor omului, a libertăților fundamentale, a democrației și a valorilor și principiilor astfel cum sunt enunțate în tratatele UE și în instrumentele internaționale privind drepturile omului (DUDO, CEDO, PIDCP, PIDESC etc.) trebuie să se afle în centrul integrării europene;

- C. întrucât Uniunea Europeană a dezvoltat un *acquis* fundamental care vizează respectarea, apărarea și promovarea drepturilor fundamentale, în special prin dezvoltarea criteriilor de la Copenhaga, includerea articolelor 2, 6 și 7 în Tratatul UE, Carta drepturilor fundamentale, obligația de a adera la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și dispozițiile corespunzătoare din ordinea juridică națională a statelor membre;
- D. întrucât, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Carta a transformat valori și principii în drepturi concrete și opozabile și întrucât, având aceeași valoare ca și Tratatul de la Lisabona, ea a devenit obligatorie din punct de vedere juridic pentru instituții, organele și agențiile UE, precum și pentru statele membre, în cadrul punerii în aplicare a legislației UE;
- E. întrucât o adevărată cultură a drepturilor fundamentale trebuie să fie dezvoltată, promovată și consolidată, atât în instituțiile Uniunii, cât și în statele membre, în special atunci când acestea aplică și implementează dreptul Uniunii, pe plan intern și în relațiile cu țările terțe, întrucât punerea în aplicare a acestor valori și principii trebuie să se bazeze, de asemenea, pe un control efectiv al respectării drepturilor fundamentale garantate în Cartă, de exemplu atunci când sunt elaborate propuneri legislative; întrucât alte considerente nu pot prevala în raport cu respectarea și garantarea respectivelor drepturi fundamentale, în caz contrar existând riscul de a discredita rolul și imaginea Uniunii Europene în ceea ce privește drepturile omului, în special în relațiile cu țările terțe;
- F. întrucât Uniunea Europeană funcționează pe baza prezumției și a încrederii reciproce că statele membre ale UE respectă democrația, supremația legii și drepturile fundamentale, astfel cum sunt consacrate în CEDO și în Carta drepturilor fundamentale, în special în legătură cu dezvoltarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție și operarea principiului recunoașterii reciproce;
- G. întrucât principiul recunoașterii reciproce conduce la o situație în care oamenii pot fi transferați dintr-o jurisdicție în alta, fără niciun control prealabil al hotărârilor respective sub aspectul drepturilor omului ;
- H. întrucât Curtea de Justiție a Uniunii Europene a subliniat în cauzele conexe C-411/10 și C-493/10 că această prezumție de conformitate cu drepturile fundamentale trebuie să fie relativă și că, prin urmare, judecătorii trebuie să verifice dacă există argumente solide pentru a crede că există curenți sistematice în sistemul judiciar al celorlalte state

membre;

- I. întrucât, în consecință, este necesar să existe garanția că autoritățile naționale au suficiente dovezi pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză cu privire la existența sau inexistența unor curenți sistemice în sistemele judiciare ale altor state membre;
- J. întrucât corupția cauzează prejudicii sociale și încălcări ale drepturilor fundamentale, deoarece grupările de crimă organizată se folosesc de ea pentru a săvârși infracțiuni grave, precum traficul de persoane; întrucât un sistem judiciar eficace, independent și imparțial este esențial pentru statul de drept și pentru a garanta protecția drepturilor fundamentale și a libertăților civile ale cetățenilor Europei;
- K. întrucât Uniunea Europeană traversează o perioadă de criză economică și financiară, precum și o criză democratică și constituțională, după cum au demonstrat-o evenimentele recente din anumite state membre și întrucât aceste tensiuni au evidențiat lipsa unor instrumente adecvate pentru a face față acestei crize și absența voinței politice, precum și dificultățile de aplicare a mecanismelor prevăzute de tratatele actuale, în special la articolul 7 din Tratatul UE;
- L. întrucât Parlamentul European a solicitat de mai multe ori consolidarea mecanismelor care să garanteze respectarea, apărarea și promovarea valorilor Uniunii, enunțate la articolul 2 din Tratatul UE și pentru a face față situațiilor de criză din cadrul Uniunii și al statelor membre și întrucât există o dezbatere în curs cu privire la crearea unui „nou mecanism”, în cadrul căruia Comisia, Consiliul și statele membre se alătură Parlamentului și ONG-urilor;
- M. întrucât FRA a subliniat, în secțiunea principală a Raportului său anual din 2012 dedicat „Uniunii Europene ca o comunitate a valorilor: protejarea drepturilor fundamentale în perioadele de criză”, că o înțelegere comună a valorilor de la articolul 2 și a obligațiilor legale care derivă din acesta constituie o aspirație care presupune instituirea unui dialog constant în UE;
- N. întrucât Comisia a indicat că dorește să consolideze statul de drept în Uniunea Europeană și că ar putea propune utilizarea unor scrisori de notificare în condițiile articolului 7 alineatul (1) din Tratatul UE existent; întrucât aceasta a vorbit și despre necesitatea modificării tratatelor și a anunțat că ar putea propune amendamente înainte de sfârșitul anului 2013 sau la începutul lui 2014, în perspectiva organizării unei dezbateri în cursul alegerilor (inclusiv referitor la articolul 7) și a ajungerii la un consens cu privire la aceste propuneri, al cărui obiectiv ar trebui să fie acela de a garanta că politica UE în materie de drepturi fundamentale se bazează pe norme și mecanisme clare, indicatori obiectivi, date și dovezi transparente, echitabile și predictibile și oferă o puternică protecție în ceea ce privește drepturile individuale, democrația și statul de drept;

- O. întrucât orice decizie în această privință ar trebui să permită, în cel mai scurt timp, garantarea aplicării corecte a articolelor 2, 6 și 7 din Tratatul UE și să asigure că fiecare decizie luată se bazează pe criterii și evaluări obiective și, astfel, să depășească criticile privind lipsa indicatorilor și a criteriilor de evaluare, diferențele de tratament și parțialitatea politică.
- P. întrucât în Uniunea Europeană și în statele membre se produc încă numeroase încălcări ale drepturilor fundamentale, conform celor indicate în rapoartele (anuale și speciale) ale Comisiei, FRA, Consiliul Europei (rapoartele anuale și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, documentele și rapoartele comisarului pentru drepturile omului, documentele Adunării Parlamentare a Consiliului Europei), documentele ONU (inclusiv documentele și rapoartele Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, ale Înalțului Comisar ONU pentru Drepturile Omului, ale raportorilor speciali etc.), documentele întocmite de ONG-uri (cum sunt Human Rights Watch, Amnesty International, Open Society Institute, ILGA-Europa, ECRE, Reporteri fără Frontiere, Freedom House, FIDH, etc.); întrucât aceste încălcări necesită răspunsuri adecvate din partea Comisiei, Consiliului și statelor membre, dată fiind gravitatea și recurența lor;
- Q. întrucât aceste organizații și-au exprimat și consemnat îngrijorarea, în special în ceea ce privește situația romilor, a migranților, a solicitanților de azil și a refugiaților, a minorităților și a persoanelor LGBT, a mass-mediei și a jurnaliștilor, acțiunile forțelor de securitate, de poliție, ale serviciilor secrete și anchetele necesare pentru a urmări în justiție și a-i pedepsi pe cei răspunzători pentru încălcările drepturilor omului, implicarea statelor în acte de tortură și de rele tratamente săvârșite în țări terțe și utilizarea probelor astfel obținute, condițiile de detenție și relele tratamente aplicate deținuților;
- R. întrucât preambulul Tratatului privind Uniunea Europeană, articolele 8, 9, 10, 19 și 21 din Carta drepturilor fundamentale și jurisprudența Curții de Justiție a UE recunosc importanța drepturilor sociale fundamentale prin incorporarea lor în principii transversale ale legislației comunitare, indicând astfel în mod clar că UE trebuie să garanteze drepturile și libertățile fundamentale, cum sunt drepturile sindicale, dreptul la grevă și dreptul de asociere, întrunire etc., astfel cum sunt definite în Carta socială europeană, iar articolul 151 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cuprinde o referire explicită la drepturile sociale fundamentale, cum sunt cele stabilite în Carta socială europeană;
- S. întrucât articolele 2 și 3 din Carta drepturilor fundamentale recunosc dreptul la viață și dreptul la integritatea persoanei;
- T. întrucât în Uniunea Europeană există aproximativ 100 de milioane de copii și aproximativ 80 de milioane de persoane cu dizabilități; întrucât persoanele cu dizabilități, în special copiii, continuă să sufere din cauza lipsei de asistență și sprijin

pentru integrarea lor în școli și întâmpină dificultăți în legătură cu accesul în clădiri sau la servicii și au probleme în a fi ascultați și a participa la decizii care le afectează viețile; întrucât UE, ca parte la Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap, are obligația de a promova, proteja și respecta drepturile persoanelor cu dizabilități, astfel cum sunt consfințite în convenție, de a adopta o strategie de implementare a convenției și de a asigura conformitatea cu prevederile convenției a politicilor și a legislației primare și secundare existente și viitoare;

- U. întrucât femeile și fetele sunt principalele victime ale violenței pe criterii de gen, dat fiind că, în conformitate cu estimările din UE, 20-25 % dintre femei au suferit violențe fizice cel puțin o dată în cursul vieții lor; întrucât sute de mii de femei care trăiesc în Europa au fost supuse mutilării genitale și mii de fete sunt expuse acestui risc;
 - V. întrucât femeile din UE câștigă pe oră cu aproximativ 16 % mai puțin decât bărbații;
 - W. întrucât sărăcia, inegalitatea de gen și stereotipurile de gen măresc riscul de violență și alte forme de exploatare, inclusiv traficul cu femei și prostituția, și împiedică participarea deplină a femeilor în toate domeniile vieții;
 - X. întrucât libertățile fundamentale, drepturile omului și egalitatea de șanse ar trebui garantate pentru toți cetățenii Uniunii Europene; întrucât protejarea minorităților naționale și a limbilor regionale și minoritare într-o UE lărgită constituie, însă, o problemă majoră, care nu poate fi soluționată prin simpla combatere a xenofobiei și discriminării, ci prin adoptarea unor regimuri și tratamente juridice, lingvistice, culturale, sociale etc. specifice;
1. subliniază că Uniunea Europeană, ca proiect politic, istoric și etic, se străduiește să reunească țările care împărtășesc și promovează împreună valori europene comune, cum sunt cele stabilite la articolul 2 din Tratatul UE și în Carta drepturilor fundamentale, precum și în CEDO, printre care respectarea demnității umane, democrația, statul de drept, drepturile fundamentale, egalitatea, libertatea, nediscriminarea și protejarea minorităților, care sunt strâns legate și care sunt condiții prealabile reciproce și consideră, prin urmare, că un pilon fundamental al identității europene este și trebuie să fie respectarea și promovarea internă și externă a drepturilor omului, a libertăților fundamentale și a democrației, care constituie valori europene;
 2. recomandă ca Parlamentul, Comisia și Consiliul să recunoască existența unor obligații pozitive în materie de apărare și promovare a drepturilor omului; subliniază faptul că respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale presupune acțiuni la niveluri diferite; subliniază rolul exercitat în acest domeniu de autoritățile regionale și locale, de ONG-uri și de societatea civilă și solicită Comisiei și Consiliului să își îmbunătățească cooperarea cu acești factori;
 3. readuce în atenția instituțiilor Uniunii și a statelor membre necesitatea de a-și îndeplini obligațiile cu privire la respectarea libertăților și a drepturilor fundamentale; constată că

participarea la tratatele internaționale pentru protecția și promovarea drepturilor omului nu poate servi decât la consolidarea protecției drepturilor fundamentale pe teritoriul UE;

4. condamnă tendințele îngrijorătoare în materie de încălcări ale drepturilor fundamentale în cadrul Uniunii Europene, în special în materie de imigrație și de azil, de discriminare și de intoleranță – afectând îndeosebi anumite categorii de populație (minorități și migranți) –, de securitate și de terorism, de libertate a presei, de liberă circulație în cadrul Uniunii, de drepturi sociale și sindicale; constată din ce în ce mai des un că statele membre adoptă atitudini obstructioniste în ceea ce privește respectarea acestor libertăți și drepturi fundamentale, în special în cazul romilor, femeilor, persoanelor LGBT, solicitanților de azil, migranților și al altor categorii de populație vulnerabile;

Aspecte instituționale

5. relevă că este esențial pentru Uniunea Europeană, instituțiile sale, și pentru statele membre să garanteze respectarea valorilor europene, așa cum sunt enunțate la articolul 2 din Tratatul UE și că trebuie aplicate și executate urgent toate instrumentele prevăzute actualmente de tratate în acest sens, precum și să pregătească modificările care trebuie aduse tratatelor, acolo unde este necesar; subliniază că obligația de a îndeplini criteriile de la Copenhaga nu încetează după aderare, ci continuă să le incumbe statelor membre, că drepturile fundamentale fac parte din legislația primară a Uniunii și că ele trebuie să fie respectate atunci când legislația Uniunii este aplicată de orice instanță sau autoritate, la nivelul Uniunii ca și la nivel național; în această privință, regretă în special durata îndelungată a negocierilor de aderare la CEDO și faptul că aderarea UE la CEDO nu este încă finalizată;
6. reamintește instituțiilor europene și statelor membre că orice politică privind drepturile fundamentale trebuie să evite înainte de toate producerea încălcărilor, în special cu ajutorul unor proceduri accesibile de prevenire și de atac înainte de luarea unei hotărâri sau a unei măsuri, cu scopul de a permite examinarea și judecarea fiecărei cauze în parte în cel mai scurt timp și în mod eficace, drept, echitabil, fără discriminare;
7. consideră că cetățenii sunt din ce în ce mai interesați de respectarea, protejarea și promovarea drepturilor fundamentale, după cum a dovedit-o mobilizarea în acest sens și atenția crescută acordată cazurilor de încălcare, abuz sau inegalitate, atât în viața cotidiană, cât și în cazurile simbolice sau bine cunoscute, datorită, în parte, unei mai bune circulații a informațiilor prin intermediul noilor tehnologii, rețelelor sociale și mass-media; reamintește că orice încălcare, abuz sau inegalitate aduce atingere democrației și statului de drept, precum și încrederii cetățenilor în instituțiile și reprezentanții acestora, în special în decidenții politici; subliniază că instituțiile și decidenții politici trebuie să ia la cunoștință și să sprijine această tendință democratică, stabilind noi mecanisme de dialog cu cetățenii și consolidând controlul cetățenesc, parlamentar, judiciar și al mass-media asupra autorităților statului, care trebuie să fie mai deschise și mai transparente, cu scopul de a servi mai bine intereselor cetățenilor;

8. consideră că pentru a profita din plin de potențialul tratatelor, este necesar:
- (a) să se finalizeze procesul de aderare la Convenția Europeană privind Drepturile Omului și să se instituie de îndată instrumentele necesare pentru îndeplinirea integrală a acestei obligații, care este consemnată în tratate, deoarece ea va oferi un mecanism suplimentar de punere în executare a drepturilor omului în cazul cetățenilor săi, inter alia pentru a asigura aplicarea de către statele membre a hotărârilor pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în special a „hotărârilor pilot”; să se acceadă, conform apelului lansat de Consiliul Europei, la Cartea socială europeană, semnată la Torino, la 18 decembrie 1961 și revizuită la Strasbourg, la 3 mai 1996, iar pentru statele membre, să acceadă și să ratifice convențiile privind drepturile omului ale Consiliului Europei, să pună în aplicare instrumentele existente ale aquis-ului comunitar și să reconsidere opțiunile de neparticipare, care ar putea risca să afecteze drepturile cetățenilor lor;
 - (b) să se asigure conformitatea propunerilor legislative și a politicilor cu Carta și respectarea drepturilor fundamentale, făcând pași concreți pentru a garanta verificarea lor în raport cu Carta în toate etapele de elaborare a legislației și examinarea sistematică a impactului legislației UE și a punerii sale în aplicare de către statele membre asupra drepturilor fundamentale în rapoartele de evaluare privind punerea în aplicare a acestei legislații, precum și în raportul anual privind monitorizarea aplicării legislației UE;
 - (c) să se asigure că Comisia și Consiliul, în cazul în care acesta este inițiatorul legislației, fac uz, atunci când este cazul, de experiența externă independentă a FRA;
 - (d) să se intensifice cooperarea dintre Comisie și statele membre, precum și cu Parlamentul European și cu parlamentele naționale, pentru a îmbunătăți aplicarea legislației actuale a UE în materie de drepturi ale omului;
 - (e) să se asigure consolidarea și corectitudinea elaborării și a transpunerii dreptului UE care afectează și dezvoltă drepturile fundamentale, urmărind o politică riguroasă de evaluare, de monitorizare și de intentare, în caz de încălcare, a unor acțiuni la Curtea de Justiție, cu precădere în domeniile în care UE deține competențe, ca nediscriminarea, egalitatea, genul, dizabilitățile, protecția datelor, azilul și imigrarea;
 - (f) să se asigure promovarea unui rol substanțial al statului de drept care să ia în considerare modul în care drepturile fundamentale sunt protejate în practică;
 - (g) să se recunoască faptul că soluționarea acestor probleme, în special în vremuri de criză economică și financiară, necesită o voință politică fermă;
 - (h) să se consolideze și să se asigure transparența dialogului interinstituțional privitor la drepturile omului sau atunci când sunt în joc interesele cetățenilor europeni;
 - (i) să se asigure deplina utilizare de către Comisie a mecanismelor existente, lansarea unor investigații obiective și inițierea unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în cazuri bine motivate, evitând astfel standardele duble, de fiecare dată când un stat membru încalcă drepturile consfințite în cartă la punerea în aplicare a

legislației UE ;

- (j) să se prevadă politici și programe de măsuri ambițioase, eficiente și de anvergură privind drepturile fundamentale și valorile europene comune, în special pentru a asigura, în mod proactiv și sistematic, conformitatea cu obligațiile UE în raport cu combaterea discriminării și promovarea egalității, astfel cum sunt menționate la articolele 8 și 10 din TFUE și la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale;
 - (k) să se coopereze într-un mod mai sistematic și coordonat, la toate nivelurile, cu Consiliul European și cu alte instituții internaționale, în funcție de experiența specifică a acestora, pentru a evita orice suprapunere;
 - (l) să se raționalizeze multitudinea de mecanisme deja disponibile, pentru a preveni încălcarea drepturilor fundamentale în UE, să se soluționeze încălcările drepturilor fundamentale și să se evite fenomenele de căutare a instanței celei mai favorabile și să se acorde un rol mai important autorităților regionale și locale, alături de organizațiile care activează în domeniul drepturilor omului;
 - (m) să se elaboreze tabele comparative și sintetice pentru fiecare țară în parte, pe baza cărora Comisia ar trebui să formuleze recomandări de țară specifice privind politica drepturilor fundamentale, așa cum o face pentru politica economică UE-27; Consiliul ar putea să-și însușească sau să modifice aceste recomandări, precum și propunerile Comisiei referitoare la încălcările flagrante ale drepturilor fundamentale, până la următorul summit al Consiliului European;
 - (n) să se elaboreze un mecanism de revizuire reciprocă, cu participarea organismelor naționale care activează în domeniul drepturilor omului, asemănător cu cel al Comitetului de asistență pentru dezvoltare (CAD) al OCDE: fiecare stat membru ar urma să fie revizuit o dată la fiecare trei sau patru ani, obiectivele principale fiind acelea de a ajuta țara în cauză să înțeleagă în ce fel ar putea să-și îmbunătățească structurile și strategia în domeniul drepturilor fundamentale, precum și să identifice și să împărtășească bunele practici și strategia în materie în cadrul UE;
 - (o) să se elaboreze un „nou mecanism de la Copenhaga” care să asigure respectarea, apărarea și promovarea drepturilor fundamentale și ale valorilor Uniunii, prevăzute la articolul 2 din Tratatul UE și în Carta drepturilor fundamentale;
9. subliniază că acest „nou mecanism de la Copenhaga”, menit să monitorizeze conformitatea cu criteriile de la Copenhaga a fiecărui stat membru, cu eficacitate și cu efecte obligatorii, ar putea fi activat imediat, pe baza unei decizii a Comisiei, cu implicarea deplină a Parlamentului, și că acesta ar trebui:

- (a) să stabilească indicatori, pe baza standardelor în materie de drepturi fundamentale existente sau deja elaborate și recunoscute, cum sunt cele elaborate la nivelul ONU și al Consiliului European, luând în considerare opiniile ONG-urilor care activează în domeniul drepturilor omului și al libertăților fundamentale (FRA și Comisia);
- (b) să se bazeze pe date și informații obiective și fiabile structurate în jurul acestor indicatori, care să fie concepuți pe viitor printr-un proces transparent și credibil (FRA, Comisia);
- (c) să monitorizeze situația din UE și din fiecare stat membru în parte, pe baza unui proces regulat și obiectiv (FRA, Comisia, Consiliul, Parlamentul European și parlamentele naționale);
- (d) să efectueze evaluări obiective, comparative și periodice pentru fiecare dintre domeniile care țin de drepturile fundamentale sau domeniile implicate și pentru fiecare instituție și stat membru în parte, încercând totodată să obțină o comparabilitate maximă, inclusiv pe baza constatărilor și a recomandărilor formulate de Consiliul European, Organizația Națiunilor Unite și instituțiile și organismele UE pe baza mecanismelor lor de monitorizare existente, pe lângă informațiile prezentate de organizațiile societății civile, (rapoarte ale FRA, rapoarte anuale ale Comisiei, rapoarte anuale ale Parlamentului, rapoarte anuale ale Consiliului) și pe această bază, să facă recomandări;
- (e) să stabilească un ciclu politic european cu privire la aplicarea articolului 2 din Tratatul UE (democrație, stat de drept, drepturi fundamentale, egalitate) care să urmărească aceste etape anual și plurianual și un forum anual interinstituțional deschis către aceste valori europene, în special privind protecția drepturilor fundamentale;
- (f) să reunească toate datele și analizele existente provenind de la organismele naționale, europene și internaționale, pentru a garanta că informațiile existente sunt pertinente pentru protejarea drepturilor fundamentale, a statului de drept, a democrației și a unei egalități mai accesibile și mai vizibile;
- (g) să asigure că DG Justiție și Grupul de lucru FREMP din cadrul Consiliului lucrează împreună cu Comisia pentru libertăți civile a Parlamentului European la stabilirea unui dialog structurat regulat între aceste instituții și organizațiile societății civile privind chestiunile legate de drepturile fundamentale în UE;
- (h) să elaboreze și să adopte un set de recomandări, însoțite de sancțiuni eficiente și proporționale, care să acționeze ca factor de disuasiune eficiente (de exemplu, suspendarea temporară a finanțărilor, aplicarea anumitor acte etc.), care să se aplice în cazul încălcării articolelor 2 și 7 din Tratatul UE și să asigure sprijinirea drepturilor

consfințite de acestea;

- (i) să integreze un sistem de alertă precoce, de dialog politic și tehnic, de scrisori de notificare și o „procedură de îngheț”, după cum a solicitat deja Parlamentul, pentru a garanta că statele membre, la cererea instituțiilor UE, suspendă adoptarea legislațiilor care ar putea să neglijeze sau să încalce drepturile fundamentale sau ordinea de drept a UE; Comisia ar trebui să organizeze reuniuni la nivel tehnic cu serviciile statului membru în cauză, dar să nu finalizeze niciun fel de negocieri în alte domenii politice decât cele legate de articolul 2 din TUE, până când nu este asigurată conformitatea deplină cu articolul 2 din TUE;
10. solicită Comisiei ca, în colaborare cu FRA, să adopte o decizie care să stabilească un astfel de „mecanism nou de la Copenhaga”, așa cum a făcut-o pentru monitorizarea corupției din Uniunea Europeană și din statele membre, precum și o revizuire a regulamentului privind FRA, pentru a-i conferi puteri și competențe mai mari;
11. solicită înființarea, de preferat în temeiul unui acord interinstituțional, a unei „comisii de la Copenhaga” alcătuite din experți independenți de nivel înalt privind drepturile fundamentale, numiți, inter alia, de Parlament, al cărui scop ar trebui să fie acela de a asigura conformarea tuturor statelor membre la valorile comune consacrate la articolul 2 din TUE și conformitatea permanentă cu „criteriile de la Copenhaga” și de a oferi consiliere și a raporta în legătură cu aspectele privind drepturile fundamentale, așteptând ca modificarea Regulamentului privind FRA să-i confere agenției puteri și competențe mai largi, inclusiv în ceea ce privește monitorizarea fiecărui stat membru în domeniul drepturilor fundamentale, astfel cum a solicitat în mod repetat Parlamentul;
12. recomandă inițierea unui dialog între instituțiile UE și un stat membru atunci când există un risc de încălcare gravă a valorilor Uniunii, precum și posibilitatea ca instituțiile europene să formuleze recomandări, așa cum prevede articolul 7 alineatul (1) din Tratatul UE; susține pe deplin propunerea Comisiei de a utiliza scrisori de notificare în acest context;
13. invită Comisia și Consiliul să înființeze, împreună cu Parlamentul, un grup de contact pentru a monitoriza implementarea efectivă a valorilor Uniunii și a realiza în mod specific evaluări comune ale situației drepturilor fundamentale în cazurile specifice de care ia act cu îngrijorare oricare dintre aceste trei instituții ale Uniunii; solicită, de asemenea, acestor instituții să țină seama de rezoluțiile Consiliului European și de deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului;
14. salută declarațiile făcute de Președintele Comisiei și de vicepreședinta Reding care anunțau o comunicare cu posibile modificări ale tratatelor, pe lângă opțiunile disponibile în temeiul tratatelor actuale și solicită comisiilor sale competente să

analizeze în detaliu propunerile următoare în vederea consolidării protecției drepturilor fundamentale în tratatele UE:

- revizuirea articolului 7 din Tratatul UE, adăugând o fază de „aplicare a articolului 2 din Tratatul UE” și separând etapa de risc de cea de „încălcare”, cu praguri diferite pentru majoritățile prevăzute, consolidarea analizei tehnice și obiective (nu numai politice) și un dialog mai susținut cu instituțiile statelor membre și o gamă mai largă de sancțiuni detaliate și previzibile, aplicabile de-a lungul procedurii;
- plecând de la articolul 121 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, elaborarea unui mecanism de coordonare și supraveghere a drepturilor omului mai puternic și mai detaliat;
- extinderea căilor de atac și a competențelor Comisiei și Curții de Justiție;
- o trimitere la FRA în tratate, incluzând un temei juridic care să permită modificarea regulamentului de instituire a agenției, nu prin unanimitate, cum este cazul în prezent, ci printr-o procedură legislativă ordinară;
- eliminarea articolului 51 din Carta drepturilor fundamentale;
- punerea Parlamentului în situația de a putea iniția proceduri privind încălcarea articolului 2 din TUE pe picior de egalitate cu Comisia și Consiliul și a FRA în situația de fi în măsură să își aducă sprijinul specializat necesar în cadrul procedurii;
- revizuirea cerinței privind unanimitatea în domeniile legate de respectarea, protejarea și promovarea drepturilor fundamentale, cum sunt egalitatea și nediscriminarea (de exemplu, articolul 19 din TFUE);

solicită, de asemenea, comisiei sale de resort să clarifice aplicarea și, în final, revizuirea procedurii prin care Parlamentul poate activa articolul 7 din TUE;

15. invită FRA să creeze un site internet public care să colecteze și să comaseze informații și documente în legătură cu drepturile fundamentale elaborate de ONU, Consiliul Europei, OSCE, ONG-uri, FRA, Parlamentul European, instanțe judecătorești, comisii parlamentare naționale, ombudsmani etc.; consideră că aceste informații ar trebui accesate după dată, stat, autor și drept, astfel încât să ofere surse și informații privind situația drepturilor fundamentale în UE și în statele sale membre;

Drepturi specifice, pe baza Cartei drepturilor fundamentale

Demnitatea

16. își exprimă îngrijorarea cu privire la persistența cazurilor de încălcare a demnității umane din Uniune și din statele sale membre, printre ale căror victime se numără minoritățile, îndeosebi minoritatea romă, solicitanții de azil, migranții, persoanele suspectate de legături cu terorismul, persoanele private de libertate, precum și grupurile

vulnerabile și persoanele sărace; subliniază că autoritățile publice trebuie să respecte interdicția absolută a torturii și a tratamentelor crude, inumane sau degradante și să ancheteze în profunzime și în mod rapid, eficace și independent toate încălcările, aducând vinovații în fața justiției;

17. își exprimă îngrijorarea cu privire la numeroasele cazuri de rele tratamente aplicate de forțele de poliție și de instituire a legii și ordinii, în special în legătură cu utilizarea disproporționată a forței împotriva participanților pașnici și a jurnaliștilor cu ocazia demonstrațiilor, cu utilizarea excesivă a armelor neletale, cum ar fi bastoanele, gloanțele de cauciuc și „pistoalele cu electroșoc”; solicită ca statele membre să asigure existența pe uniformele forțelor de securitate a unor elemente care să permită identificarea celor care le poartă și faptul că aceștia sunt ținuți în permanență răspunzători pentru acțiunile lor; solicită eliminarea controalelor efectuate de poliție bazate pe stereotipurile etnice și rasiale; își exprimă îngrijorarea cu privire la numărul în creștere de restricții privind libertatea de întrunire și de a demonstra în mod pașnic și relevă că dreptul de întrunire și asociere și libertatea de exprimare constituie fundamentul dreptului de a demonstra; solicită statelor membre să nu ia măsuri care ar submina sau incrimina exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, le îndeamnă să ia măsuri care să garanteze că forța este utilizată numai în cazuri excepționale, justificate în mod corespunzător, pe baza unei amenințări reale și grave la adresa ordinii publice și reamintește că rolul primordial al forțelor de poliție este acela de a asigura siguranța și protecția persoanelor;
18. își reafirmă sprijinul pentru o inițiativă europeană care să asigure garantarea drepturilor fundamentale ale persoanelor private de libertate și posibilitatea lor de a se reintegra în societate la eliberare; își exprimă îngrijorarea cu privire la suprapopularea dezastruoasă din închisori care afectează un număr mare de state membre, la condițiile precare de încarcerare și de tratament al deținuților și solicită lansarea unei inițiative europene pentru a asigura aplicarea recomandărilor Comitetului European pentru Prevenirea Torturilor și a hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv de către poliție și în centrele de primire a imigranților și în spitalele psihiatrice; recomandă luarea unor măsuri pentru a diminua suprapopularea închisorilor, cum ar fi evitarea utilizării excesive a detenției preventive, prevederea unor alternative la pedepsele privative de libertate, luarea în considerare a dezincriminării anumitor fapte și/sau scurtarea perioadelor pe durata cărora persoanele pot fi reținute fără a fi puse sub acuzare;
19. își reiterează solicitarea de a se face pe deplin lumină cu privire la colaborarea statelor europene la programul Statelor Unite și al CIA de „predări extraordinare”, zborurile și închisorile secrete de pe teritoriul Uniunii și insistă ca statele membre să desfășoare la timp anchete eficace, imparțiale, aprofundate, independente și transparente și să nu lase loc impunității; reamintește statelor membre că interdicția torturii este absolută și că, prin urmare, secretul de stat nu poate fi invocat pentru a limita obligația statelor de a ancheta asupra încălcărilor grave ale drepturilor omului; subliniază că, în cazul în care nu se conformează celor de mai sus, vor fi în joc reputația și încrederea în angajamentul statelor membre de a proteja drepturile fundamentale;

20. subliniază faptul că climatul de impunitate în ceea ce privește programul CIA a permis continuarea încălcării drepturilor fundamentale în politicile de combatere a terorismului din UE și din Statele Unite, după cum au relevat dezvăluirile privind activitățile de spionaj în masă desfășurate în cadrul programului de supraveghere al Agenției naționale americane de securitate și organismele de informații din diverse state membre, care sunt în prezent analizate de Parlament; solicită revizuirea legislației privind agențiile de securitate și de informații ale UE și ale statelor membre, acordându-se o atenție deosebită controlului judiciar ex ante și controlului parlamentar, precum și dreptului la recurs și la rectificarea datelor colectate, păstrate sau prelucrate de aceste agenții;
21. invită acele state membre care nu au făcut-o până acum să transpună și să pună în aplicare pe deplin Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia și să adopte măsuri corespunzătoare pentru a garanta că victimelor traficului de persoane le este acordată asistența și protecția adecvate, că traficanții sunt urmăriți penal, fiindu-le date sancțiuni reale, proporționale și disuasive și, totodată, stabilind măsuri preventive;
22. invită statele membre să transpună pe deplin Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității, adoptând măsurile adecvate pentru a garanta asistența și protecția corespunzătoare ale victimelor criminalității;
23. solicită respectarea demnității la sfârșitul vieții, îndeosebi prin garantarea recunoașterii și respectării deciziilor exprimate în dispozițiile testamentare;
24. recunoaște că sănătatea și drepturile sexuale și de reproducere (SRHR) constituie un element esențial al demnității umane, care trebuie abordat în contextul mai larg al discriminării structurale și al inegalităților de gen; invită statele membre să salvgardeze SRHR prin intermediul FRA și al Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE), în special prin furnizarea de programe și servicii de sănătate reproductivă, inclusiv prin asigurarea asistenței și a medicamentelor esențiale pentru planificarea familială voluntară și pentru sănătatea mamei și a nou-născutului și monitorizând politicile și/sau legislația susceptibilă de a încălca sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente;

Libertățile

25. subliniază că democrația și statul de drept sunt întemeiate pe respectarea libertăților și drepturilor fundamentale și că nicio acțiune sau măsură împotriva terorismului sau crimei organizate și cooperarea internațională în acest scop nu trebuie să încalce normele europene în materie de drepturi fundamentale, ci trebuie să le respecte cu

strictețe, îndeosebi în ceea ce privește prezumția de nevinovăție, respectarea drepturilor procedurale, dreptul la apărare, protejarea vieții private și a datelor cu caracter personal etc.; subliniază necesitatea unui control democratic mai strict și protejarea și respectarea drepturilor fundamentale în contextul cooperării transfrontaliere în aceste domenii, în special în lumina colectării și utilizării din ce în ce mai extinse de către autorități a datelor cu caracter personal; solicită, în consecință, luarea unor măsuri pentru garantarea vieții private și a protecției datelor cu caracter personal în acest domeniu;

26. critică orientarea către securitate a strategiei de securitate internă a SSI în detrimentul libertăților civile, al drepturilor fundamentale și al adoptării unor măsuri preventive; deplânge adâncirea diferențelor dintre obiectivele declarate și modul în care sunt implementate politicile în realitate; consideră că Parlamentul European trebuie să joace un rol determinant în evaluarea și definirea politicilor de securitate internă, acestea având consecințe grave asupra libertăților și drepturilor fundamentale ale tuturor persoanelor care își au rezidența în Uniunea Europeană, în vederea asigurării supravegherii și controlului democratic al politicilor de securitate, inclusiv al activităților din domeniul informațiilor și, dacă este necesar, a revizuirii lor, cu scopul de a respecta drepturile omului și libertățile fundamentale;
27. își exprimă îngrijorarea cu privire la dezvoltările referitoare la încălcarea flagrantă a dreptului la viață privată și la protejarea datelor cu caracter personal comisă prin programele secrete de supraveghere masivă a cetățenilor europeni, fără autorizare judiciară de la caz la caz și fără control parlamentar adecvat, instituite de statele europene și neeuropene; condamnă aceste practici și îndeamnă aceste state să înceteze fără întârziere astfel de încălcări; solicită să se facă pe deplin lumină cu privire la conținutul acestor programe, la eventuala colaborare internațională în acest context și ca aceste programe să fie revizuite imediat; subliniază că UE și statele membre trebuie să ia măsuri ferme împotriva statelor care încalcă dreptul fundamental al vieții private, spionând comunicările dintre cetățenii UE și reprezentanți și actorii instituționali, politici și economici europeni; este preocupat de faptul că serviciile de informații s-au sustras controlului democratic, parlamentar și judiciar, desfășurând programe și operațiuni secrete fără aprobare politică; solicită, în consecință, o revizuire de urgență a mecanismelor de supraveghere judiciară și parlamentară a serviciilor secrete, astfel încât să se asigure ancorarea serviciilor de informații în democrație, în statul de drept și în drepturile fundamentale, conform cerințelor de la articolul 2 din TUE; condamnă implicarea secretă a întreprinderilor private în activități de supraveghere în masă; subliniază că UE ar trebui să reacționeze mai ferm și că ar trebui să solicite adoptarea unor măsuri la nivel internațional pentru a asigura punerea în executare și sprijinirea normelor europene în materie de viață privată și protecție a datelor, precum și că ar trebui să promoveze tehnologii care să garanteze confidențialitatea comunicațiilor în Europa;
28. deplânge faptul că discuțiile privind adoptarea unui proiect de regulament și a unei directive privind protejarea datelor cu caracter personal stagnează la Consiliu, în pofida faptului că Parlamentul și-a exprimat susținerea fermă pentru norme mai stricte; regretă

decizia luată de Consiliul European în cadrul reuniunii sale din 24-25 octombrie 2013 de a finaliza piața unică digitală abia în 2015, amânând astfel adoptarea pachetului privind protecția datelor, și solicită Consiliului să facă progrese în negocierile având ca obiect regulamentul și directiva privind protecția datelor, pentru adoptarea pachetului privind protecția datelor până la sfârșitul acestei legislaturi;

29. consideră că UE și statele sale membre ar trebui să adopte un sistem de protecție a demascatorilor pentru persoanele care dezvăluie încălcări grave ale drepturilor omului de către serviciile de informații care eludează orice control democratic, parlamentar și judiciar;
30. subliniază că evoluția rapidă a lumii digitale (inclusiv utilizarea în creștere a internetului, a aplicațiilor și a rețelelor sociale) necesită protejarea mai eficace a datelor cu caracter personal și a vieții private, în vederea garantării confidențialității lor;
31. salută numărul în creștere al statelor membre care asigură respectarea dreptului de a întemeia o familie prin căsătorie, parteneriat civil sau coabitare înregistrată și la adopție, fără discriminare bazată pe orientarea sexuală și solicită celorlalte state membre să ia măsuri asemănătoare; salută hotărârea recentă a Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Vallianatos și alții împotriva Greciei, afirmând că uniunile civile nu pot exclude cuplurile de același sex; invită Comisia și toate statele membre să propună și să adopte legislații și politici care să combată homofobia, transfobia și crimele motivate de ură și salută publicarea Avizului 2/2013 al FRA în legătură cu Decizia-cadru privind rasismul și xenofobia – acordând o atenție deosebită asupra drepturilor victimelor; invită Comisia și toate statele membre să asigure aplicarea Directivei privind libera circulație, fără discriminare pe motiv de orientare sexuală; își reiterează apelul adresat Comisiei de a propune un regulament ambițios privind recunoașterea reciprocă a efectelor juridice ale documentelor de stare civilă;
32. este extrem de îngrijorat în ceea ce privește numărul sinuciderilor în rândul tinerilor care cad victime homofobiei; reamintește constatările sondajului FRA privind LGBT din UE care a arătat că 26 % dintre toți respondenții au fost atacați sau amenințați cu violența la domiciliu sau în alte locuri, număr care crește la 35 % în rândul tuturor respondenților transsexuali, în timp ce 19 % dintre respondenți s-au simțit discriminați la locul de muncă sau atunci când și-au căutat un loc de muncă, în pofida protecției juridice în temeiul dreptului UE; invită, în consecință, Comisia să utilizeze aceste cifre ca bază pentru un răspuns european cuprinzător la problemele legate de drepturile fundamentale ale persoanelor LGBT, sub forma unei foi de parcurs a UE pentru egalitate pe criterii de orientare sexuală și identitate de gen, după cum au solicitat în mod repetat Parlamentul și ONG-urile;
33. regretă că procedurile juridice de recunoaștere a genului pentru persoanele transsexuale include încă sterilizarea obligatorie în 14 state membre; invită statele membre să

revizuiască aceste proceduri astfel încât să respecte pe deplin dreptul persoanelor transsexuale la demnitate și integritate corporală; felicită Comisia pentru angajamentul său de a activa în cadrul Organizației Mondiale a Sănătății pentru eliminarea tulburărilor de identitate de gen de pe lista tulburărilor mintale și de comportament și de a asigura o reclasificare în termeni nepatologici în cadrul negocierilor privind cea de a 11-a versiune a Clasificării internaționale a bolilor (ICD-11);

34. reafirmă libertatea de gândire, de conștiință, de religie, de a crede și de a nu crede, de a practica religia la alegere, de a schimba religia; condamnă orice formă de discriminare sau intoleranță și consideră că secularismul definit ca separare strictă a autorităților politice neconfesionale de autoritățile religioase, precum și imparțialitatea statului, sunt mijloacele optime de garantare a nediscriminării și egalității între religii și între credincioși și necredincioși; solicită statelor membre să protejeze libertatea religioasă sau de credință, inclusiv libertatea celor fără o religie, cu scopul de a nu-i supune la discriminări ca urmare a unor exceptări excesive ale religiilor de la legile privind egalitatea și nediscriminarea;
35. reamintește că legislațiile naționale care incriminează blasfemia restrâng libertatea de exprimare în legătură cu credința religioasă sau alte credințe, că ele sunt adesea aplicate pentru a persecuta, maltrata sau intimida persoane care aparțin unor minorități religioase sau de altă natură și că ele pot exercita un puternic efect inhibitor asupra libertății de exprimare și a libertății religioase sau de credință; recomandă statelor membre să dezincrimineze aceste infracțiuni;
36. regretă faptul că în anumite state membre tinerii sunt încă urmăriți în justiție și condamnați la închisoare din cauza nerecunoașterii în mod adecvat a dreptului la obiecție pe motive de conștiință în ceea ce privește serviciul militar și invită statele membre să combată persecutarea și discriminarea persoanelor care își exercită acest drept;
37. reamintește că libertatea de exprimare, libertatea de informare și libertatea mass-media sunt fundamentale pentru a asigura democrația și statul de drept și solicită din nou Comisiei revizuirea și modificarea directivei privind serviciile mass-media audiovizuale, în conformitate cu direcțiile indicate de Parlament în raportul său cu privire la acest subiect; condamnă ferm violențele, presiunile sau amenințările împotriva jurnaliștilor și a mass-mediei, inclusiv în legătură cu dezvăluirea surselor lor de informații privind încălcarea drepturilor fundamentale comise de guverne și state; invită instituțiile Uniunii și statele membre să respecte, să garanteze și să promoveze drepturile fundamentale la libertatea de exprimare și, prin urmare, să se abțină de la a face uz sau a dezvolta mecanisme pentru a împiedica aceste libertăți;
38. își exprimă îngrijorarea în ceea ce privește impactul crizei economice din Europa asupra dreptului de proprietate a canalelor de difuzare a mass-media și perspectiva privatizării

serviciilor publice de mass-media în unele state membre; solicită statelor membre să protejeze independența serviciilor publice de mass-media și să-și respecte obligația instituțională de a salvagarda pluralismul media și de a furniza informații de înaltă calitate, diversificate, exacte și fiabile; consideră că proprietatea și managementul mass-media ar trebui să fie întotdeauna transparente și să nu fie concentrate; subliniază că transparența proprietății mass-media este crucială pentru monitorizarea investițiilor intracomunitare în mass-media și a investitorilor non-europeni care își exercită o influență tot mai mare asupra informațiilor care sunt furnizate în statele membre;

39. subliniază importanța respectării și protejării drepturilor refugiaților și ale migranților și subliniază faptul că o atenție deosebită ar trebui acordată migranților femei și copii; își exprimă îngrijorarea cu privire la numeroasele încălcări ale dreptului de azil și ale obligației de a asigura protecția în cazuri de îndepărtare, de expulzare și de extrădare a oricărui migrant; subliniază obligația de a respecta convențiile internaționale referitoare la drepturile omului, în special Convenția ONU privind statutul refugiaților și principiul nereturnării, de a acorda asistență pe mare persoanelor care își riscă viața pentru a ajunge în UE, de a asigura condiții de primire și proceduri care să le respecte demnitatea și drepturile fundamentale; solicită UE și statelor membre să modifice sau să revizuiască întreaga legislație care sancționează persoanele care acordă asistență migranților aflați în suferință pe mare; invită Comisia să revizuiască Directiva 2002/90/CE a Consiliului, care definește sancțiunile în caz de facilitare a intrării, tranzitului și șederii neautorizate, pentru a clarifica faptul că a oferi asistență umanitară pe mare migranților care sunt în pericol este o acțiune ce trebuie salutăată, și nu una care ar trebui să conducă la vreo formă de sancționare;
40. salută finalizarea sistemului european comun de azil (SECA) și cheamă statele membre să efectueze reformele legislative și administrative necesare pentru implementarea sa efectivă, astfel încât să asigure instituirea deplina a SECA conform planului, să ofere un acces mai bun la procedura de azil pentru cei care solicită protecție, să ducă la decizi privind azilul mai echitabile, mai rapide și de mai bună calitate și să ofere condiții demne și decente atât celor care solicită azil, cât și celor cărora li se acordă protecție internațională în interiorul UE; regretă totuși că copiii mai pot fi încă plasați în detenție și solicită excluderea lor sistematică din procedurile accelerate; își reiterează apelul către Comisie de a elabora orientări strategice bazate pe cele mai bune practici pentru instituirea unor norme minime comune pentru primirea și protejarea minorilor neînsoțiți; subliniază faptul că garanțiile procedurale trebuie să fie adecvate și corespunzătoare; solicită aplicarea recente hotărâri a CEJ în care se afirmă că solicitanții de azil LGTB pot constitui un grup social special, susceptibil de a fi persecutat din cauza orientării sexuale și că existența unei pedepse cu închisoarea care sancționează actele homosexuale în țara de origine constituie un act de persecuție per se;
41. condamnă faptul că un număr însemnat de migranți continuă să moară pe mare încercând să ajungă în UE în pofida numeroaselor și variatelor mijloace tehnice furnizate de statele membre și de UE pentru supravegherea și controlul frontierelor externe ale UE; solicită ca Uniunea Europeană și statele membre să pună în aplicare recomandările prevăzute în raportul Adunării Parlamentare a Consiliului Europei „Vieți

pierdute în Mediterana: cine este responsabil?” adoptată în aprilie 2012¹; salută hotărârea Curții de Justiție de anulare a Deciziei Consiliului 2010/252/UE;

42. subliniază vulnerabilitatea persoanelor care trec frontierele maritime sudice ale Europei, solicită o soluție viabilă pentru problema generală a imigrării în Mediterana, cu respectarea deplină a principiului nereturnării și, ca o cerință minimală absolută, solicită statelor membre și instituțiilor UE să ia în considerare avizele recente ale FRA cu privire la modalitatea optimă de protecție a drepturilor fundamentale ale migrantilor în contextul supravegherii maritime;
43. salută manualul legislației europene referitoare la azil, frontiere și imigrație redactat de FRA împreună cu Curtea Europeană a Drepturilor Omului ca o contribuție concretă în sprijinul practicienilor din domeniul dreptului din Europa în privința susținerii drepturilor fundamentale și a drepturilor omului;
44. cheamă statele membre și Consiliul să accelereze munca Grupului operativ pentru Marea Mediterană, pentru a asigura mărirea semnificativă a capacității de salvare pe mare și a iniția un plan exhaustiv privind migrația și azilul, bazat pe solidaritate și împărtășirea responsabilității, cu accent asupra tuturor aspectelor relevante, ca revizuirea legislației UE și a statelor membre permițând încriminarea asistenței umanitare acordate persoanelor aflate în pericol pe mare, dezvoltarea unor rute sigure și legale pentru refugiați și migranți către Europa și cooperarea pentru dezvoltare cu țările terțe, în vederea consolidării democrației, a drepturilor fundamentale și a statului de drept, pentru a garanta că tragedii ca cele survenite în largul insulei Lampedusa nu se vor mai întâmpla;
45. condamnă încălcarea din ce în ce mai frecventă a drepturilor fundamentale ale migrantilor, în special atunci când aceștia sunt deportați în țări terțe, după cum relevă raportorul special ONU pentru drepturile migrantilor în raportul său special publicat la 24 aprilie 2013² și raportul FRA³; subliniază, în această privință, necesitatea de a evalua cu exactitate Directiva privind returnarea, acordurile de readmitere, precum și acțiunea Frontex în materie de respectare a drepturilor fundamentale; solicită Comisiei să furnizeze o monitorizare concretă a urmărilor raportului său critic privind măsurile de readmisie ale UE și acordurile sale cu țări terțe publicat în 2011; condamnă politicile restrictive ale statelor membre cu privire la acordarea vizelor resortisanților anumitor țări terțe specifice;
46. invită statele membre să adopte politici care să încurajeze migrația legală și să ratifice

¹ Rezoluția 1872 (2012) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, adoptată la 24 aprilie 2012.

² Studiu regional: gestionarea frontierelor externe ale Uniunii Europene și impactul său asupra drepturilor omului în cazul migrantilor, raportul Raportorului special privind drepturile omului în cazul migrantilor, François Crépeau, 24 aprilie 2013, A/HRC/23/46.

³ Raportul FRA privind Drepturile fundamentale la frontierele maritime meridionale ale Europei, martie 2013.

Convenția internațională pentru apărarea drepturilor lucrătorilor migranți și a membrilor familiei lor;

Egalitatea

47. subliniază că principiul demnității umane, al egalității în fața legii și al interzicerii discriminării pe orice criteriu se numără printre fundamentele societății democratice; consideră că Uniunea și statele membre trebuie să își consolideze acțiunile în materie de egalitate și de combatere a discriminărilor, de protecție a diversității culturale, religioase și lingvistice, de egalitate între bărbați și femei, de drepturi ale copilului, de drepturi ale persoanelor în vârstă, de drepturi ale persoanelor cu dizabilități, de drepturi ale persoanelor LGBT și ale persoanelor aparținând minorităților naționale;
48. solicită statelor membre să adopte un cadru legislativ național pentru abordarea tuturor formelor de discriminare și să garanteze implementarea efectivă a cadrului juridic existent al UE, inclusiv prin inițierea unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; deplânge impasul în care se află negocierile Consiliului referitoare la propunerea de directivă privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane indiferent de religie sau credință, dizabilități, vârstă și orientare sexuală și își reiterează încă o dată solicitarea adresată Consiliului de a adopta propunerea; salută poziția Președinției lituaniene a Consiliului de a susține propunerea și solicită statelor membre să urmeze acest exemplu. salută, în acest sens, avizul FRA din 1/2013 referitor la situația egalității în Uniunea Europeană la 10 ani de la implementarea inițială a directivelor privind egalitatea; consideră că ar trebui soluționată și discriminarea pe criterii lingvistice;
49. reamintește Rezoluția sa din 25 octombrie 2011 referitoare la mobilitatea și incluziunea persoanelor cu handicap în Strategia europeană 2010-2020 pentru persoanele cu handicap¹ care solicită respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
50. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că persoanele cu dizabilități continuă să se confrunte cu discriminarea și excluderea, care îi împiedică să se bucure de drepturile lor fundamentale în condiții de egalitate cu celelalte persoane; solicită instituțiilor UE și statelor membre UE să aplice în continuare Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (CRPD) în domeniile lor de competență; ia act de faptul că dezvoltarea pe viitor a legislației și a politicii UE în domeniul nediscriminării ar putea juca un rol important în procesul de armonizare a legislației în raport cu CRPD pe teritoriul UE, de exemplu cu privire la egalitatea în fața legii; încurajează statele membre să elaboreze politici susținute cu resurse adecvate pentru o mai bună integrare a persoanelor cu dizabilități și pentru a facilita accesul lor la locuințe, educație, piața muncii, transportul public și facilități și participarea lor la procesul politic, în special prin discriminării juridice și practice și restrângerea dreptului lor de a vota și de a candida la alegeri; deplânge faptul că anumite persoane cu dizabilități nu au altă posibilitate decât aceea de

¹ JO C 131 E, 8.5.2013, p 9.

a trăi în instituții specializate, dată fiind lipsa alternativelor oferite de comunitate și solicită statelor membre să fie primele care promovează măsuri permițând unui număr mai mare de persoane cu dizabilități să ducă o viață autonomă;

51. invită Comisia să efectueze o revizuire cuprinzătoare a legislației și a politicilor UE pentru a evalua conformitatea lor cu Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap; consideră că elaborarea de politici și proceduri legislative ale UE ar trebui adoptată pentru a garanta respectarea și punerea în aplicare a UNCRPD; solicită Comisiei să adopte în acest scop orientări privind evaluarea impactului specific și să prezinte Parlamentului proiectul de raport intermediar referitor la progresele înregistrate de UE în ceea ce privește aplicarea CRPD în UE; consideră că Parlamentul ar trebui să organizeze dezbateri periodice și să formuleze recomandări în cuprinsul unei rezoluții referitoare la progresele înregistrate în ceea ce privește măsura în care persoanele cu dizabilități se bucură de drepturile care le sunt conferite în CRPD, inclusiv pe baza raportului Comisiei; sprijină inițiativele actuale de înființare a unui Grup operativ pentru implementarea CRPD alcătuit din reprezentanți din diferite comisii, cu scopul de a asigura că acțiunile Parlamentului de monitorizare și sprijinire a aplicării convenției sunt exhaustive și substanțiale;
52. invită statele membre și Comisia să protejeze, să promoveze și să transpună în practică drepturile copilului în toate acțiunile și politicile sale interne și externe cu impact asupra acestora; își exprimă îngrijorarea cu privire la copiii care suferă de pe urma violenței și a exploatării sexuale și invită statele membre să finalizeze transpunerea Directivei 2011/92/UE privind combaterea abuzului sexual și a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile; invită statele membre, Comisia și FRA să își continue eforturile pentru a evalua modul în care sunt tratați copiii pe durata procedurilor judiciare; consideră că, în cazul în care părinții se despart sau divorțează, trebuie să fie întotdeauna luată în considerare respectarea interesului superior al copilului și că fiecare copil ar trebui să aibă posibilitatea de a întreține relații regulate și contacte directe cu ambii părinți;
53. își exprimă îngrijorarea cu privire la situația romilor în UE și la numeroasele cazuri de persecutare, violență, stigmatizare, discriminare, evacuare, relocare și evacuare forțată ilegală, înregistrare ilegală și de stabilire de stereotipuri etnice de către forțele de ordine, care contravin drepturilor fundamentale și legislației Uniunii Europene; își reiterează poziția exprimată în Rezoluția sa din 12 decembrie 2013 referitoare la progresele înregistrate în implementarea strategiilor naționale de integrare a romilor și solicită o dată în plus aplicarea efectivă a strategiilor de facilitare a integrării reale și acțiuni mai ferme și pertinente de promovare a integrării, în special în domeniul drepturilor fundamentale, educației, ocupării forței de muncă, al locuințelor și îngrijirii sănătății și de combatere a violenței, discursurilor care incită la ură și discriminarea romilor; solicită încetarea evacuărilor forțate ilegale, a dezmembrării taberelor fără a se oferi vreo alternativă locativă și a segregării copiilor romi în școli și trimiterea lor ilicită în școli speciale; solicită statelor membre să utilizeze în mai mare măsură fondurile UE puse la dispoziția lor pentru implementarea proiectelor de integrare, în cooperare cu

autoritățile locale, primele care gestionează zilnic persoanele nou-sosite pe teritoriul lor;

54. solicită Comisiei și statelor membre să răspundă cu eficacitate la problema excluderii romilor prin elaborarea unor politici integrate de dezvoltare și prin implementarea măsurilor stabilite în cadrul strategiilor axate pe măsuri de combatere a discriminării și măsuri urmărind creșterea capacității lor de inserție profesională și accesul la piața muncii, în cooperare cu reprezentanții populației rome, asigurând totodată deplina lor participare la gestionarea, monitorizarea și evaluarea proiectelor care le afectează comunitățile, precum și să aloce resurse bugetare suficiente și să asigure cheltuirea acestora în mod eficient; solicită, de asemenea, Comisiei și FRA să prezinte indicatori comuni, comparabili și fiabili pentru monitorizarea progreselor înregistrate în statele membre;
55. consideră că Comisia ar trebui să acționeze cu fermitate în cazurile de încălcare a drepturilor fundamentale ale romilor în statele membre, în special prin inițierea procedurilor pentru încălcarea dreptului comunitar în caz de neacordare a accesului la drepturi economice și sociale, la dreptul la libertatea de mișcare și de ședere, la dreptul la egalitate și nediscriminare și la dreptul la protejarea datelor cu caracter personal, precum și de împiedicare a exercitării acestora; solicită Comisiei instituirea unui mecanism de monitorizare a infracțiunilor săvârșite din ură împotriva romilor și cere Comisiei și statelor membre să abordeze problema neînregistrării nașterii și a lipsei certificatelor de naștere în cazul romilor cu reședința în UE; își reiterează apelul pentru o abordare punctuală a integrării sociale a femeilor rome în vederea evitării discriminării multiple; solicită elaborarea unui cadru european pentru strategii naționale de integrare a romilor într-o strategie europeană pe deplin dezvoltată;
56. subliniază faptul că respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor aparținând minorităților naționale sau etnice, religioase sau lingvistice este esențială; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, în viața de zi cu zi, persoanele aparținând acestor comunități minoritare întâmpină piedici în justiție, serviciile de sănătate și sociale, precum și în domeniul educației și al culturii, ceea ce le subminează drepturile și demnitatea de ființe umane și de cetățeni ai Uniunii și conduce la situații în care sunt tratate ca cetățeni de categoria a doua de către autoritățile naționale din propriul lor stat membru; consideră că aceste minorități au nevoi specifice, care sunt diferite de cele ale altor grupuri minoritare, că politicile publice ar trebui să fie mai punctuale și că Uniunea însăși trebuie să abordeze aceste nevoi într-un mod mai adecvat;
57. consideră că nu există o soluție unică pentru îmbunătățirea situației acestor minorități în toate statele membre, dar că ar trebui dezvoltate obiective minimale comune pentru autoritățile publice din UE, ținând seama de normele juridice internaționale pertinente și de bunele practici existente; invită statele membre să se asigure că sistemele lor juridice garantează nediscriminarea persoanelor aparținând unei minorități naționale recunoscute și să adopte măsuri adecvate pentru promovarea unei egalități efective, pe baza normelor și bunelor practici internaționale pertinente, inter alia Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale a Consiliului Europei; solicită Comisiei să instituie o politică standard pentru protejarea minorităților naționale, printre care comunitățile

minoritare indigene, cele etnice tradiționale și cele lingvistice, reținând că acestea constituie mai mult de 10 % din populația totală a UE, pentru a evita aplicarea unor standarde duble care diferențiază țările candidate la aderare de statele membre; subliniază necesitatea unui sistem de protecție al UE cuprinzător pentru minoritățile naționale tradiționale, grupurile lingvistice regionale și regiunile constituționale, însoțit de un sistem de monitorizare funcțional, urmând exemplul cadrului UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor; solicită statelor membre să ofere date exhaustive privind încălcarea drepturilor fundamentale ale minorităților, astfel încât să le permită FRA și UE să asigure colectarea și raportarea datelor;

58. subliniază că măsurile pozitive puse în aplicare în scopul protejării persoanelor și a grupurilor minoritare, care promovează dezvoltarea lor corespunzătoare și garantează că acestora le sunt asigurate drepturi egale și un tratament egal față de restul populației din domeniul administrativ, politic, economic, social și cultural și din alte domenii nu ar trebui considerate drept discriminare;
59. condamnă violența rasistă, antisemită, homofobă/transfobă și xenofobă și violența împotriva migranților, minorităților religioase și a grupurilor etnice, care a atins niveluri alarmante, în special pe internet, în lipsa unei acțiuni ferme a autorităților de combatere a acestor tipuri de violență; invită statele membre să pună în aplicare Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei cu ajutorul legii penale, să abordeze problematica discriminării, să garanteze anchetarea discursurilor care incită la ură și a infracțiunilor săvârșite din ură, să adopte legislații penale care să interzică incitarea la ură din orice motiv, inclusiv orientarea sexuală, să asigure o protecție eficace împotriva rasismului, a antisemitismului, a ostilității la adresa romilor, a xenofobiei și a homofobiei și să le ofere victimelor o asistență adecvată; solicită Comisiei să lanseze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre care nu pun în aplicare în mod corect decizia-cadru începând cu 1 decembrie 2014; solicită revizuirea deciziei-cadru pentru a asigura și includerea discursului de incitare la ură și a actelor de antisemitism, islamofobia și intoleranța religioasă, ostilitatea la adresa romilor, homofobia și transfobia și a consolida aplicarea sa; sprijină pe deplin inițiativa lansată sub Președinția irlandeză a Consiliului de a consolida lupta împotriva intoleranței și solicită Consiliului să continue această activitate constructivă;
60. solicită Comisiei și statelor membre să lanseze o acțiune coordonată și cuprinzătoare de combatere și prevenire sistematică a infracțiunilor săvârșite din ură în UE și să pună în evidență delictele săvârșite din ură prin intermediul datelor, asigurând comparabilitatea acestora pentru a permite o supraveghere de către UE a situației, prin conlucrare cu FRA în vederea îmbunătățirii colectării datelor privind delictele săvârșite din ură și armonizarea acestora; condamnă discursurile care incită la ură ce stigmatizează persoanele din cauza originii lor sociale, culturale, religioase sau străine și incitarea la ură rasială, îndeosebi atunci când autorii sunt persoane publice; indică avizul FRA din 2/2013 referitor la Decizia-cadru privind rasismul și xenofobia și subliniază necesitatea de a garanta respectarea drepturilor victimelor infracțiunilor, cu precădere în cazurile de delict săvârșite din ură;

61. invită statele membre, recunoscând că educația este vitală în combaterea discriminării, să garanteze că strategiile lor de integrare se axează pe reformarea programelor școlare naționale pentru a include în acestea xenofobia, rasismul și ostilitatea față de romi și pentru a stabili că acestea constituie forme de discriminare în discursul public de la o vârstă fragedă;
62. îndeamnă UE și statele membre:
- să asigure egalitatea dintre femei și bărbați și să prevină, combată și să urmărească în justiție toate formele de violență îndreptată împotriva femeilor ca încălcare a drepturilor fundamentale și, în același timp, sprijinirea și protejarea victimelor;
 - să semneze și să ratifice Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul) și să stabilească un sistem de colectare de date pentru a sprijini părțile la Convenție prin furnizarea unor date precise și comparabile privind amploarea, formele și consecințele violenței împotriva femeilor;
 - să-și intensifice eforturile în vederea atingerii obiectivelor Pactului european pentru egalitatea dintre femei și bărbați (2011-2020) și să ia măsuri adecvate pentru a soluționa toate formele de discriminare directă și indirectă împotriva femeilor, în special diferențele de remunerare în funcție de gen, segregarea ocupațională, stereotipurile și toate formele de violență împotriva femeilor, deoarece femeile continuă să sufere de pe urma discriminării multiple în diferite domenii ale vieții cotidiene, în pofida legislației în vigoare privind combaterea discriminării;
 - să promoveze educația în spiritul egalității de gen, al integrării acestui principiu și mecanisme de monitorizare suficiente pentru implementarea politicii UE în problematica genului;
 - să-și intensifice eforturile pentru combaterea traficului cu ființe umane, în încercarea de a pune capăt exploatării sexuale care afectează îndeosebi femeile și muncii forțate;
 - să asigure aplicarea corectă a directivelor privind egalitatea de gen existente, inclusiv prin inițierea unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;
 - să propună o strategie europeană de combatere a violenței împotriva femeilor, care să decurgă din angajamentele anterioare în domeniu și care să răspundă numeroaselor cerințe ale Parlamentului; salută, în această privință, „toleranța zero față de violența împotriva femeilor” a Comisiei; solicită totuși mai multe măsuri care să includă o strategie la nivelul întregii UE pentru combaterea violenței împotriva femeilor, astfel cum s-a anunțat în Concluziile Consiliului din martie 2010, care să cuprindă instrumente cu forță de lege și acțiuni de sensibilizare;
 - să mențină chestiunea violenței împotriva femeilor, inclusiv violența în cadrul relațiilor apropiate, violența sexuală (violul, agresiunea și hărțuirea sexuală), exploatarea și practicile tradiționale dăunătoare, cum sunt căsătoriile forțate și „crimele de onoare”;

printre prioritățile lor, deoarece violența pe criterii de gen este atât o consecință a inegalităților dintre femei și bărbați, cât și o piedică în calea egalității și, ca atare, nu ar trebui tolerată; ;

- să aplice o politică de toleranță zero față de mutilarea genitală a femeilor;
 - să adopte măsuri și să lanseze proiecte pentru o mai bună reconciliere a vieții de familie cu cea profesională pentru toate generațiile de femei, salutând decizia de a declara 2014 drept An european al echilibrului dintre viața profesională și cea familială;
63. invită Comisia și statele membre să țină cont de nevoile și preocupările specifice ale femeilor, printre altele colaborând cu societatea civilă și cu ONG-urile dedicate femeilor, în elaborarea legislației și analizarea situației drepturilor fundamentale în UE, ; subliniază importanța monitorizării și evaluării transpunerii legislației europene referitoare la egalitatea de gen în statele membre;
 64. solicită statelor membre garantarea unor salarii și pensii decente, reducerea discrepanței salariale de gen, crearea unor locuri de muncă de înaltă calitate pentru femei, asigurarea accesului femeilor la servicii publice de calitate și ameliorarea prevederilor de protecție socială pentru femei;
 65. solicită statelor membre să ia măsuri pentru a combate cauzele economice și sociale care favorizează violența împotriva femeilor, cum ar fi șomajul, salariile și pensiile mici, numărul redus al locuințelor, sărăcia și serviciile publice inexistente sau neadecvate, în special serviciile publice de sănătate, educație și de securitate socială;
 66. solicită Comisiei să-și intensifice acțiunile de combatere a încălcării drepturilor fundamentale ale fetelor, acțiuni care să fie îndreptate în special împotriva acelei industrii în care fetele sunt considerate obiecte sexuale și care provoacă creșterea traficului sexual cu fete tinere în UE;
 67. solicită statelor membre să asigure implementarea strategiilor naționale pentru respectarea și protecția sănătății și a drepturilor sexuale și reproductive ale femeilor (SRHR); insistă asupra rolului Uniunii în sensibilizarea societății și în promovarea bunelor practici în acest domeniu, mai ales că sănătatea este un drept fundamental indispensabil pentru exercitarea altor drepturi ale omului,
 68. invită Comisia să înainteze o propunere pentru un cadru juridic referitor la problema discriminării multiple și intersectoriale;
 69. consideră că subreprezentarea femeilor în procesul decizional politic și de afaceri constituie un deficit; solicită, prin urmare, statelor membre introducerea unor măsuri de discriminare pozitivă, cum ar fi legi referitoare la sisteme de paritate și cote de reprezentare a femeilor;
 70. subliniază faptul că progresele înregistrate în ceea ce privește reducerea discrepanței salariale de gen sunt extrem de lente; relevă că implementarea principiului remunerării egale pentru aceeași muncă și pentru muncă de valoare egală este indispensabilă pentru realizarea egalității de gen; îndeamnă Comisia să revizuiască fără întârziere

Directiva 2006/54/CE și să propună modificări, în conformitate cu articolul 32 din directivă și în temeiul articolului 157 din TFUE, urmând recomandările amănunțite din anexa la Rezoluția Parlamentului European din 24 mai 2012;

71. subliniază faptul că reducerile operate în serviciile publice care asigură îngrijirea copiilor au un impact direct asupra independenței economice a femeilor; evidențiază faptul că, în 2010, inactivitatea femeilor și participarea la activități lucrative cu timp parțial a fost explicată, în proporție de 28,3 %, prin lipsa serviciilor de îngrijire, față de 27,9 % în 2009; evidențiază, de asemenea, că, în 2010, rata de ocupare a femeilor cu copii mici în UE a fost cu 12,7 % mai scăzută decât cea a femeilor fără copii, în creștere față de 11,5 % în anul 2008;
72. regretă faptul că drepturile fundamentale ale femeilor în vârstă sunt încălcate foarte des, inclusiv într-un număr mare de cazuri de violență, abuz fizic, abuz emoțional și abuz financiar în mai multe state membre ale UE; solicită Comisiei și statelor membre să întreprindă acțiuni suplimentare pentru protejarea femeilor în vârstă împotriva tuturor formelor de abuz, inclusiv împotriva rețelilor de tratare din căminele de bătrâni ;
73. consideră că femeile cu dizabilități sunt supuse la o dublă discriminare, atât din cauza genului, cât și din cauza dizabilității; solicită, prin urmare, Comisiei și statelor membre să ia măsuri de salvagardare și protecție a drepturilor fundamentale ale femeilor cu dizabilități în UE.
74. solicită Comisiei și statelor membre să se angajeze mai ferm pentru a pune capăt stereotipurilor sexiste vehiculate de mass-media, dat fiind rolul crucial pe care ele îl pot juca în ceea ce privește transformarea modului în care sunt, în general, descrise rolurile bărbaților și femeilor;
75. solicită Comisiei și statelor membre să sensibilizeze în mai mare măsură și mărească gradul de cunoaștere de către cetățeni a drepturilor consfințite în Cartă și să încurajeze democrația participativă prin menținerea unui dialog continuu cu societatea civilă, ONG de profil și organizațiile de femei; solicită îndeosebi organizațiilor de femei să-și împărtășească cunoștințele neprețuite cu privire la stereotipurile persistente și discriminare, deoarece femeile au fost, întotdeauna, victimele cele mai vulnerabile;
76. solicită o implicare mai mare a instituțiilor UE și un dialog multipartit îmbunătățit privind provocările cu care se confruntă persoanele în vârstă în exercitarea pe deplin a drepturilor lor;

Solidaritatea

77. pune accentul asupra faptului că criza financiară și economică și măsurile luate pentru soluționarea acesteia au avut consecințe mai grave asupra păturilor celor mai sărace și dezavantajate ale populației, adesea afectându-le foarte serios, după cum se arată în documentul tematic al Comisarului Consiliului Europei pentru drepturile omului

intitulat „Salvgardarea drepturilor omului în vremuri de criză economică”, care cuprinde referiri la grupurile expuse riscului de marginalizare socială, cum sunt migranții, solicitanții de azil, romii, femeile și copiii; relevă faptul că, în 2012, un sfert din populația UE 28 a fost expus riscului de paupertate sau excludere socială; solicită acordarea unei atenții deosebite și luarea unor măsuri adecvate, mai incisive și eficiente în vederea remedierii acestei situații și a combaterii inegalităților și pauperității; condamnă declarațiile politicienilor care tind să transforme aceste populații în țapi ispășitori; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că crizele economice și sociale afectează drepturile fundamentale, supremația legii și valorile democratice atât la nivel național, cât și supranațional;

78. subliniază faptul că drepturile sociale sunt drepturi fundamentale, recunoscute ca atare prin tratate internaționale, CEDO, Carta drepturilor fundamentale a UE și Carta socială europeană; relevă faptul că aceste drepturi trebuie protejate, atât în drept, cât și în fapt, pentru asigurarea dreptății sociale, în special în perioadele de criză economică sau în care se iau măsuri de austeritate; subliniază importanța dreptului la demnitate, la libertate ocupațională și a dreptului de a munci, a dreptului la nediscriminare, inclusiv pe criterii de naționalitate, la protecție în caz de concediere nejustificată, a dreptului la sănătate și siguranță la locul de muncă, la asigurări sociale și la asistență socială, a dreptului la îngrijirea sănătății, a libertății de mișcare și de ședere, a dreptului la protecție împotriva sărăciei și a excluderii sociale, prin acces efectiv la ocuparea unui loc de muncă, la locuințe corespunzătoare, formare, educație, cultură și asistență socială și medicală, precum și în ceea ce privește remunerarea și beneficiile sociale, garantarea unui nivel de viață decent pentru lucrători și membrii familiilor lor, ca și a celorlalte condiții de angajare și de muncă, autonomia partenerilor sociali și libertatea de alăturare la asociațiile naționale și internaționale de apărare a intereselor economice și sociale ale lucrătorilor și de negociere colectivă;
79. recomandă ca toate statele membre să-și anuleze cât mai repede posibil rezervele cu privire la Carta socială europeană; consideră că Parlamentul ar trebui să stimuleze un dialog permanent referitor la progresele înregistrate în această direcție; consideră că trimiterea la CSE de la articolul 151 din TFUE ar trebui utilizată mai eficient, de exemplu, prin includerea unui test privind drepturile sociale în evaluările impactului efectuate de Comisie și Parlament;
80. solicită acțiuni mai ferme pentru ajutorarea persoanelor fără adăpost și adăpostirea și sprijinirea acestora, condamnă – în special într-o perioadă în care criza economică și financiară persistentă pune din ce mai multe persoane în situații vulnerabile, pe străzi – legile și politicile de la nivel național sau local care încriminează respectivele persoane, aflate în cel mai înalt grad în nevoie, deoarece aceasta constituie o încălcare evidentă a drepturilor fundamentale;
81. subliniază necesitatea asigurării compatibilității între măsurile de remediere a crizei și valorile și obiectivele Uniunii și, în special, a asigurării respectării statului de drept în

cea ce privește acțiunile Uniunii în țările cele mai afectate de efectele crizei din zona euro;

82. reiterează ca o chestiune de urgență apelul adresat Consiliului de a include subiectul „Accesul efectiv al celor mai sărace persoane la toate drepturile fundamentale” printre domeniile tematice ale următorului cadru multianual al FRA;
83. regretă faptul că în anumite state membre încă sunt în vigoare norme tranzitorii privind libera circulație a lucrătorilor; subliniază că temerile legate de impactul negativ al migrației forței de muncă nu sunt fondate; evidențiază faptul că estimările arată o creștere pe termen lung cu aproape 1 % a PIB-ului din țările UE-15 ca urmare a mobilității de după extindere (în 2004-2009)¹;
84. constată că recente etichetări ale liberei circulații ca migrație pentru a beneficia de sistemele de securitate socială nu sunt bazate pe fapte²; subliniază că discriminarea este un obstacol major în calea exercitării drepturilor fundamentale de către cetățenii europeni; insistă ca cetățenii UE care se află în situație de ședere permanentă în alt stat membru să beneficieze de dreptul la egalitatea de tratament în ceea ce privește securitatea socială, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004;
85. subliniază necesitatea ca statele membre și Comisia să își intensifice activitatea cu privire la dezvoltarea și garantarea drepturilor lucrătorilor și a drepturilor sociale fundamentale, ca pas esențial în vederea asigurării egalității de tratament, a unor locuri de muncă decente și a unor salarii care să asigure un trai decent în Uniunea Europeană;
86. solicită Comisiei și statelor membre să recunoască faptul că dreptul lucrătorilor la condiții de muncă sigure și sănătoase, astfel cum se precizează la articolul 3 din Carta socială europeană, este esențial pentru oportunitatea lucrătorilor de a avea un trai decent și să asigure respectarea drepturilor fundamentale ale acestora;
87. subliniază importanța rolului partenerilor sociali în negocierea colectivă pentru protejarea drepturilor fundamentale și a egalității de tratament, în special în ceea ce privește tineretul, femeile, persoanele cu handicap și alte grupuri dezavantajate din punct de vedere social de pe piața forței de muncă.

Cetățenia

88. subliniază că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și a Cartei drepturilor

¹ Situația socială și a ocupării forței de muncă din Europa în 2011, capitolul 6: mobilitatea lucrătorilor în interiorul UE și impactul extinderii, p. 274.

² A se consulta A fact finding analysis on the impact on the Member States' social security systems of the entitlements of non-active intra-EU migrants to special non-contributory cash benefits and healthcare granted on the basis of residence (O analiză constatatoare privind impactul asupra sistemelor de securitate socială ale statelor membre al drepturilor migranților inactivi din interiorul UE la prestațiile speciale cu caracter necontributiv și la asistența medicală acordată pe baza reședinței), DG Ocuparea Forței de Muncă, raport final prezentat de ICF GHK în asociere cu Milieu Ltd., 14 octombrie 2013.

fundamentale, precum și așteptările mai mari ale cetățenilor și ale societății civile, după cum o dovedește eșecul ACTA și scandalurile legate de supraveghere, impun consolidarea și mărirea transparenței democratice și instituționale și a deschiderii în UE, îndeosebi în cadrul instituțiilor, organismelor, birourilor și agențiilor sale și în statele membre; este de părere că transparența și deschiderea sunt principii-cheie care trebuie consolidate și promovate pe viitor pentru a garanta o bună guvernanță și participarea deplină a societății civile la procesul decizional al UE;

89. regretă faptul că revizuirea regulamentului (CE) nr. 1049/2001 cu privire la dreptul de acces la documente și informații s-a blocat la nivel interinstituțional; solicită Consiliului și Comisiei să-și reia lucrul la revizuirea acestui regulament, pe baza propunerilor Parlamentului de garantare a unei mai mari transparențe în cadrul procesului decizional al UE și a unui acces îmbunătățit la documente pentru cetățenii UE; invită toate instituțiile, birourile, organismele și agențiile UE să pună integral în aplicare Regulamentul 1049/2001, astfel cum prevede Tratatul de la Lisabona și constată, având în vedere jurisprudența CEJ și plângerile adresate Ombudsmanului, care arată că nu acesta este cazul; solicită, în același timp, Consiliului și Comisiei să ia măsurile necesare pentru asigurarea transparenței în ceea ce privește informarea publicului larg asupra modului în care se utilizează fondurile transferate statelor membre de la bugetul UE;
90. subliniază că dreptul la o bună administrație implică, de asemenea, o datorie a autorităților de a informa cetățenii cu privire la drepturile lor fundamentale și de a ajuta persoanele cele mai defavorizate să își vadă drepturile explicate și să le sprijine în ceea ce privește asigurarea respectării acestor drepturi;
91. reamintește faptul că cetățenia implică, în conformitate cu articolul 21 din DUDO, dreptul fiecărei persoane de a participa la viața publică din țara de reședință; reamintește că cetățenia europeană nu se limitează la drepturile de a alege și de a fi ales în cadrul alegerilor locale și europene, ci presupune deopotrivă și exercitarea drepturilor în materie de liberă circulație și de ședere, care sunt esențiale; subliniază, prin urmare, faptul că cetățenia europeană include capacitatea fiecărui rezident de pe teritoriul Uniunii de a participa activ și fără niciun fel de discriminare la viața democratică, politică, socială și culturală a statului membru în care acesta își are reședința și de a-și exercita toate drepturile și libertățile fundamentale politice, civile, economice, culturale și sociale recunoscute de Uniunea Europeană;
92. atrage atenția asupra necesității de a organiza campanii de sensibilizare și informare, pentru a promova în rândul cetățenilor valorile și obiectivele Uniunii, și solicită în mod specific difuzarea cât mai largă u puțință a textului articolelor relevante din TUE și din Carta drepturilor fundamentale;
93. salută decizia de a declara 2013 drept Anul european al cetățenilor; solicită însă ca Comisia, alături de statele membre, să informeze în continuare cetățenii UE cu privire la

drepturile lor, astfel încât aceștia să poată beneficia pe deplin de cetățenia UE;

94. invită statele membre să lanseze o campanie de informare prin care să sensibilizeze cetățenii UE cu privire la dreptul de a vota și de a fi aleși; solicită efectuarea în toate statele membre a reformelor necesare în ceea ce privește procedurile pentru alegerile europene, pentru promovarea unei cetățenii europene active; solicită statelor membre să încurajeze participarea activă a cetățenilor, prin inițiative cetățenești și prin exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului de a formula plângeri adresate Ombudsmanului European;
95. reamintește importanța activității Ombudsmanului European pentru drepturile persoanelor; subliniază faptul că independența Ombudsmanului constituie un mijloc important de a asigura credibilitatea activității sale și solicită, în consecință, ca statutul său să fie modificat în sensul ca membrii organismului de numire a Ombudsmanului, fie foști membri sau membri încă în funcție, să fie declarați oficial drept neeligibili pentru a candida la această funcție;
96. subliniază că dreptul la libertatea de mișcare și ședere a cetățenilor europeni și a familiilor acestora, precum și libertatea de a alege ocupația și dreptul de a munci, consfințite în tratate și garantate de Directiva privind libertatea de mișcare, reprezintă unul dintre drepturile fundamentale ale cetățenilor europeni și constituie un beneficiu economic important pentru țările gazdă, contribuind la soluționarea discrepanțelor dintre competențe și funcții și la compensarea deficitului demografic al Uniunii Europene; subliniază faptul că directiva prevede deja excepții și restricționări ale dreptului la liberă circulație; condamnă orice tentativă de revizuire a acestui acquis și solicită ca orice încălcare a normelor să fie adusă în fața Curții de Justiție;

Justiția

97. subliniază că o justiție independentă, echitabilă, eficientă, imparțială, dreaptă și funcționând cu termene rezonabile este fundamentală pentru democrație și statul de drept și pentru credibilitatea acestora; își exprimă îngrijorarea cu privire la numeroasele cazuri de încălcare survenite în acest context, pentru care stă mărturie numărul de condamnări pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului; invită statele membre să pună în aplicare pe deplin deciziile Curții; subliniază că, în UE, nu poate fi tolerată nicio impunitate din motive de poziție de putere, de forță sau de influență asupra persoanelor, autorităților judiciare sau politice;
98. recunoaște importanța – pe lângă cea a instanțelor judecătorești – a instituțiilor nejudiciare și cvasijudiciare, precum instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului, organismele pentru egalitate, instituția avocatului poporului și autoritățile pentru protecția datelor, precum și alte instituții cu competențe în materie de drepturi ale

omului; subliniază, în acest context, că în toate statele membre ale UE ar trebui desemnate sau înființate instituții naționale de apărare a drepturilor omului, în vederea acreditării lor depline în temeiul așa-numitelor Principii de la Paris (principiile cu privire la statutul și funcționarea instituțiilor naționale pentru protecția și promovarea drepturilor omului, Rezoluția ONU A/RES/48/134, 20 decembrie 1993); subliniază că cerința unei independențe totale ar avantaja și alte instituții cu atribuții în domeniul drepturilor omului;

99. solicită FRA să realizeze un studiu privind legile și procedurile speciale justificate prin combaterea terorismului și conformitatea lor cu drepturile fundamentale, în colaborare cu Raportorul special al ONU în cauză; respinge orice procedură excepțională care creează dezechilibre evidente în ceea ce privește pozițiile acuzării și apărării în cadrul procedurilor judiciare, precum ședințele de judecată sau pronunțările secrete, sau care conferă guvernului competențe speciale de cenzurare a mass-media sau permit supravegherea secretă a populației; constată și condamnă faptul că politicile de combatere a terorismului se extind progresiv asupra unui număr în creștere de infracțiuni și delictе care au în special drept consecință multiplicarea procedurilor judiciare expeditivе, pedepse minimale incompresibile și creșterea numărului de informații înregistrate privind populația;
100. solicită Comisiei să își continue activitatea în materie de justiție penală și de aplicare a foii de parcurs privind garanțiile procedurale și statelor membre să adopte o poziție mai ambițioasă în acest domeniu;
101. salută raportul FRA privind accesul la justiție în cazurile de discriminare din UE și subliniază că accesarea justiției este adesea complicată și împovărătoare; consideră că îmbunătățirile ar putea include proceduri simplificate și consolidarea sprijinului pentru persoanele care caută dreptatea;
102. ia act de tabloul de bord privind justiția dat publicității de Comisie care, din nefericire, acoperă numai chestiunile de drept civil, comercial și administrativ, cu toate că Parlamentul a solicitat ca el să acopere și chestiuni ținând de dreptul penal, drepturile fundamentale și statul de drept; solicită, în consecință, ca tabloul de bord să fie dezvoltat, astfel încât să acopere aceste domenii; subliniază că acesta ar trebui încorporat în noul mecanism de la Copenhaga și în ciclul european de elaborare a politicilor privind aplicarea articolului 2 din TUE; subliniază, de asemenea, că îmbunătățirea funcționării sistemelor de drept nu poate avea ca unic obiectiv transformarea unei țări într-un loc mai atractiv pentru a investi și a face afaceri, ținând în primul rând de eficiența procedurilor judiciare, ci că ar trebui să urmărească salvagardarea dreptului la un proces echitabil și respectarea drepturilor fundamentale;
103. îndeamnă Comisia să examineze aplicarea efectivă în UE a dreptului la acces la justiție în contextul drepturilor pe care le are fiecare persoană din generațiile actuale sau

viitoare de a trăi într-un mediu adecvat pentru sănătatea și bunăstarea sa;

104. își exprimă îngrijorarea cu privire la politizarea curților constituționale din anumite state membre și reamintește ca un sistem judiciar independent este de maximă importanță;

105. consideră că politicile actuale privind drogurile ar trebui reexaminată de urgență, deoarece nu și-au atins obiectivele declarate, și că abordarea actuală, care se bazează pe incriminare și pedeapsa cu închisoarea, conduce doar la mai multă stigmatizare și marginalizare, precum și la o supraîncărcare a sistemelor judiciar și penitenciar, în loc să salveze vieți și să ajute dependenții de droguri în mod specific; solicită, prin urmare, revizuirea – la nivel național, la nivelul UE și la nivel internațional – a legislației și a politicilor pornind de la o abordare mai rațională, bazată pe drepturile fundamentale, pe acordarea de îngrijiri medicale și pe reducerea efectelor nocive ale drogurilor;

o

o o

106. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor candidate, Consiliului Europei și Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa.

6.12.2013

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

destinat Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

referitor la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2012)
(2013/2078(INI))

Raportor pentru aviz: *Ádám Kósa*

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât articolul 18 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate, fie ea directă sau indirectă;
 - B. întrucât, în conformitate cu articolul 151 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Uniunea Europeană are ca obiectiv promovarea ocupării forței de muncă, îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă, permițând armonizarea acestora în condiții de progres, o protecție socială adecvată, dialogul social, precum și dezvoltarea resurselor umane care să permită un nivel ridicat și durabil al ocupării forței de muncă și combaterea excluziunii;
 - C. având în vedere că dreptul la libertatea de întrunire și de asociere este prevăzut la articolul 12 din Carta drepturilor fundamentale și întrucât, în conformitate cu articolul 152 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, autonomia partenerilor sociali trebuie respectată întotdeauna;
 - D. întrucât orice persoană care are reședința și se deplasează în mod legal în cadrul Uniunii Europene are dreptul la prestații de securitate socială și la avantaje sociale în conformitate cu articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale;
 - E. întrucât, în conformitate cu articolul 28 din Carta drepturilor fundamentale, dreptul de negociere și de acțiune colectivă este un drept fundamental,
1. reamintește Rezoluția sa din 25 octombrie 2011 referitoare la mobilitatea și incluziunea

persoanelor cu handicap în Strategia europeană 2010-2020 pentru persoanele cu handicap care solicită respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

2. subliniază că este necesar să se consolideze protecția drepturilor fundamentale pentru a garanta credibilitatea instituțiilor Uniunii Europene; subliniază faptul că Uniunea trebuie să contribuie la conservarea și dezvoltarea acestor valori comune în conformitate cu tratatele și cu Carta drepturilor fundamentale; subliniază faptul că ar trebui urmărit un proces de evaluare clar și sistematic în vederea garantării conformității cu tratatele;
3. evidențiază faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene deține jurisdicția cu privire la chestiunile legate de tratate și de legislația secundară, inclusiv aplicarea Cartei drepturilor fundamentale și domeniul ocupării forței de muncă¹ și că aceasta trebuie să acționeze în cazul audierii litigiilor de o manieră corespunzătoare, transparentă și echitabilă („dreptul la un proces echitabil”); evidențiază faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene trebuie să utilizeze Carta drepturilor fundamentale ca ghid de interpretare în litigiile legate de drepturile sociale și de muncă și că în astfel de litigii Curtea se poate pronunța cu titlu preliminar la sesizarea instanțelor naționale (articolul 267 TFUE), care contestă punerea în aplicare de către statele membre a unui act legislativ al Uniunii, despre care acestea consideră încalcă drepturile sociale fundamentale ale lucrătorilor prevăzute în Carta drepturilor fundamentale; salută propunerea Comisiei de a crea un nou mecanism de promovare a valorilor stabilite la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană;
4. consideră că, pentru a utiliza pe deplin potențialul tratatelor, este nevoie să se realizeze evaluări obiective și comparative al drepturilor individuale și colective de muncă bine echilibrate, reflectând legislația națională, precum și respectând competențele naționale;
5. subliniază faptul că criza economică și financiară și măsurile luate pentru combaterea acesteia au avut un impact grav asupra celor mai sărace și mai defavorizate segmente ale populației, nu asupra celor care au provocat criza prin acțiunile lor iresponsabile; solicită luarea unor măsuri mai hotărâte pentru îndreptarea acestei situații și pentru a preveni repetarea sa;
6. subliniază faptul că Parlamentul însuși a subliniat că tratatele în vigoare deja acordă UE competențe extinse în domeniul drepturilor fundamentale²; ia act de faptul că dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale, în conformitate cu articolul 51 din aceasta, sunt adresate statelor membre cu privire la orice domeniu în care pun în aplicare legislația Uniunii, inclusiv aspecte legate de combaterea discriminării, sănătate și siguranță, incluziunea socială și dreptul la asistență socială și la asistență în ceea ce privește locuința;
7. reamintește instituțiilor Uniunii Europene că, pentru a garanta și aplica drepturile omului, avem nevoie de garanții consacrate în tratate, precum și de proceduri adecvate prevăzute în dreptul Uniunii, inclusiv în legislația secundară;
8. reamintește Rezoluția sa din 4 iulie 2013 referitoare la impactul crizei asupra accesului

¹ Articolele 16 și 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în cauza C-202/11, hotărârea Curții din 16 aprilie 2013, Anton Las/PSA Antwerp NV.

² Document de lucru II referitor la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în 2012, raportor Louis Michel, p. 2.

grupurilor vulnerabile la îngrijire, în care solicita statelor membre să realizeze evaluări ale impactului pentru a se asigura că măsurile care ar putea avea impact asupra celor mai vulnerabili sunt în conformitate cu principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale și cu Directiva 2000/43/CE de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, precum și cu Directiva 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă; consideră că măsurile de austeritate nu ar trebui, în nici un caz, să priveze cetățenii de accesul la servicii sociale și de sănătate de bază și de drepturile lor fundamentale;

9. subliniază necesitatea unei legislații orizontale comune privind combaterea discriminării în vederea eliminării obstacolelor din calea liberei circulații; solicită Consiliului să pună capăt blocării propunerii prezentate de către Comisie;
10. ia act de faptul că Troica a împins țările participante la program într-o recesiune profundă punând presiune pentru înghețarea salariilor; subliniază că autonomia partenerilor sociali trebuie întotdeauna protejată și promovată în conformitate cu tratatul;
11. reamintește Rezoluția sa din 14 septembrie 2011 referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost, care îndeamnă Agenția pentru Drepturi Fundamentale a UE (FRA) să-și intensifice activitatea legată de implicațiile sărăciei extreme și ale excluziunii sociale în ceea ce privește accesul la drepturile fundamentale și exercitarea acestora, ținând cont de faptul că exercitarea dreptului la asistență socială și la asistență în ceea ce privește locuința este esențială pentru exercitarea unei serii întregi de alte drepturi, inclusiv drepturi politice și sociale; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape dacă drepturile fundamentale, precum demnitatea umană, sunt susținute în statele membre și să depună toate eforturile pentru a pune capăt de urgență incriminării persoanelor fără adăpost;
12. reamintește Rezoluția sa din 15 decembrie 2011 referitoare la Bilanțul intermediar al Strategiei europene 2007-2012 privind sănătatea și securitatea în muncă, care precizează că dreptul de a avea acces la îngrijire medicală este un drept fundamental și că orice lucrător ar trebui să beneficieze de garantarea prin lege a condițiilor de lucru sănătoase, sigure și demne;
13. subliniază dreptul lucrătorilor care lucrează într-un alt stat al UE la egalitatea de tratament cu lucrătorii naționali în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și alte condiții de muncă, fără a fi necesar să solicite un permis de muncă, precum și în ceea ce privește avantajele fiscale, dreptul de transferabilitate a prestațiilor de securitate socială, dreptul la reîntregirea familiei și dreptul copiilor lor la educație;
14. îndeamnă Comisia să monitorizeze punerea în aplicare a Directivei 2000/78/CE privind egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă, inclusiv a dispozițiilor acesteia privind căile de recurs și apărarea drepturilor de la articolul 9 și să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre care nu o pun în aplicare; solicită Comisiei să consolideze dreptul la reprezentare legală în cadrul litigiilor legate de ocuparea forței de muncă;
15. subliniază că coordonarea securității sociale este o condiție prealabilă pentru libera

circulație; solicită Comisiei să înainteze o propunere de reformare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 în vederea prelungirii exportării indemnizațiilor de șomaj pentru o perioadă obligatorie de șase luni în loc de trei luni;

16. constată că piețele transfrontaliere ale forței de muncă și mobilitatea în interiorul UE sunt din ce în ce mai importante; subliniază totuși neinformarea cu privire la normele și reglementările care se aplică la locul de muncă, inclusiv drepturile lucrătorilor, condițiile de muncă și securitatea socială; subliniază că informarea corespunzătoare (de exemplu acțiuni pregătitoare de stabilire a centrelor de informare pentru lucrătorii detașați) este o condiție prealabilă pentru ca acești lucrători să își poată exercita dreptul la libera circulație;
17. subliniază necesitatea unui cadru de calitate european pentru stagii care să stabilească drepturile și obligațiile ambelor părți, asigurând mobilitatea și protejând stagiarii împotriva exploatării;
18. regretă faptul că în anumite state membre încă sunt în vigoare norme tranzitorii privind libera circulație a lucrătorilor; subliniază că temerile legate de impactul negativ al migrației forței de muncă nu sunt fondate; evidențiază că estimările arată o creștere pe termen lung cu aproape 1 % a PIB-ului din țările UE-15 ca urmare a mobilității de după extindere (în 2004-2009)¹;
19. constată că recente etichetări ale liberei circulații ca migrație pentru a beneficia de sistemele de securitate socială nu sunt bazate pe fapte²; subliniază că discriminarea este un obstacol major în calea exercitării drepturilor fundamentale de către cetățenii europeni; insistă ca cetățenii UE care se află în situație de ședere permanentă în alt stat membru să beneficieze de dreptul la egalitatea de tratament în ceea ce privește securitatea socială, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004;
20. subliniază necesitatea ca statele membre și Comisia să își intensifice activitatea cu privire la dezvoltarea și garantarea drepturilor lucrătorilor și a drepturilor sociale fundamentale, ca pas esențial în vederea asigurării egalității de tratament, a unor locuri de muncă decente și a unor salarii care să asigure un trai decent în Uniunea Europeană;
21. solicită Comisiei și statelor membre să recunoască victimele oricărei forme de exploatare prin muncă, de muncă nedeclarată, de muncă forțată, de trafic de forță de muncă sau ale altor forme de încălcare a drepturilor lucrătorilor, ca victime ale exploatării cu încălcarea drepturilor fundamentale ale lucrătorilor;

¹ Situația socială și a ocupării forței de muncă din Europa în 2011, capitolul 6: mobilitatea lucrătorilor în interiorul UE și impactul extinderii, p. 274.

² A se consulta A fact finding analysis on the impact on the Member States' social security systems of the entitlements of non-active intra-EU migrants to special non-contributory cash benefits and healthcare granted on the basis of residence (O analiză constatatoare privind impactul asupra sistemelor de securitate socială ale statelor membre al drepturilor migranților inactivi din interiorul UE la prestațiile speciale cu caracter necontributiv și la asistența medicală acordată pe baza reședinței), DG Ocuparea Forței de Muncă, raport final prezentat de ICF GHK în asociere cu Milieu Ltd., 14 octombrie 2013.

22. subliniază nevoia ca statele membre să își consolideze inspecțiile de muncă în vederea combaterii eficiente a traficului de forță de muncă, a muncii forțate, a exploatării lucrătorilor, a muncii nedeclarate și a altor forme de încălcare a drepturilor fundamentale ale omului pe care le au lucrătorii;
23. solicită Comisiei și statelor membre să recunoască faptul că dreptul lucrătorilor la condiții de muncă sigure și sănătoase, astfel cum se precizează la articolul 3 din Carta socială europeană, este esențial pentru oportunitatea lucrătorilor de a avea un trai decent și să asigure respectarea drepturilor fundamentale ale acestora;
24. subliniază importanța rolului partenerilor sociali în negocierea colectivă pentru protejarea drepturilor fundamentale și a egalității de tratament, în special în ceea ce privește tineretul, femeile, persoanele cu handicap și alte grupuri dezavantajate din punct de vedere social de pe piața forței de muncă.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	5.12.2013
Rezultatul votului final	+: 33 -: 1 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Vilija Blinkevičiūtė, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Richard Falbr, Thomas Händel, Marian Harkin, Stephen Hughes, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Gabriele Stauner, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Inês Cristina Zuber
Membri supleanți prezenți la votul final	Georges Bach, Sergio Gutiérrez Prieto, Anthea McIntyre, Evelyn Regner, Csaba Sógor

29.11.2013

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN

destinat Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

referitor la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2012)
(2013/2078(INI))

Raportoare pentru aviz: Antigoni Papadopoulou

SUGESTII

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen recomandă Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW),
- având în vedere Pactul european pentru egalitatea de gen (2011-2020), adoptat de Consiliul Uniunii Europene în martie 2011,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2010, intitulată „Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015” (COM(2010)0491),
- având în vedere Convenția Consiliului Europei din 7 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice,
- având în vedere în vedere Rezoluția sa din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor¹ și cea din 6 februarie 2013 referitoare la a 57-a Sesiune a CSF a ONU: Eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și a fetelor²,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2012 conținând recomandări adresate Comisiei privind aplicarea principiului remunerații egale a bărbaților și femeilor pentru muncă egală sau muncă de valoare egală³,

¹ JO C 296 E, 2.10.2012, p. 26.

² Texte adoptate, P7_TA(2013)0045.

³ Texte adoptate, P7_TA(2012)0225.

- A. întrucât egalitatea între femei și bărbați reprezintă un drept fundamental și un principiu comun pentru UE și întrucât, în ciuda progreselor înregistrate de-a lungul timpului, egalitatea de gen rămâne un obiectiv a cărui realizare este improbabilă;
- B. întrucât abordarea politică adoptată în soluționarea crizei economice și financiare a dezavantajat femeile, impunând tăierea drastică a bugetului serviciilor publice de asistență medicală și socială în majoritatea statelor membre și determinând reducerea fondurilor alocate eforturilor de promovare a drepturilor femeilor atât la nivel național, cât și la nivel european;
- C. întrucât violența pe criterii de gen continuă să fie o încălcarea gravă și inacceptabilă a drepturilor omului; întrucât trebuie luate măsuri serioase atât la nivel european, cât și național pentru a elimina acest fenomen și a diminua considerabil efectele sale colaterale;
- D. întrucât sărăcia, inegalitatea de gen și stereotipurile de gen măresc riscul de violență și de alte forme de exploatare, inclusiv traficul cu femei și prostituția și împiedică participarea deplină a femeilor în toate domeniile vieții;
- E. întrucât remunerarea egală a muncii cu valoare egală este un principiu de bază al UE, consfințit în Tratatul de la Roma din 1957; întrucât, în 2010, femeile încă câștigau în medie cu aproximativ 16,4% mai puțin decât bărbații pentru aceeași muncă în UE; întrucât discrepanța salarială în statele membre variază, unele depășind media de 22 % în anul 2011;
1. invită Comisia și statele membre să țină cont de nevoile și preocupările specifice ale femeilor, printre altele colaborând cu societatea civilă și cu ONG-urile dedicate femeilor, în elaborarea legislației și analizarea situației drepturilor fundamentale în UE, ; subliniază importanța monitorizării și evaluării transpunerii legislației europene referitoare la egalitatea de gen în statele membre;
 2. solicită statelor membre garantarea unor salarii și pensii decente, reducerea discrepanței salariale de gen, crearea unor locuri de muncă de înaltă calitate pentru femei, asigurarea accesului femeilor la servicii publice de calitate și ameliorarea prevederilor de protecție socială pentru femei;
 3. subliniază necesitatea unui sprijin special pentru protejarea femeilor și copiilor victime ale violenței pe criterii de gen, inclusiv violența în relațiile apropiate, violența sexuală (violul, agresiunea și hărțuirea sexuală) traficul de persoane, sclavia și practicile tradiționale vătămătoare precum căsătoriile forțate, mutilarea genitală feminină și infracțiunile comise în numele onoarei; solicită Comisiei și statelor membre să adopte și să îmbunătățească în permanență legislația și să ia măsuri concrete, cum ar fi alocarea unor fonduri mai mari adăposturilor pentru femei, precum și urmărirea penală a agresorilor și măsuri de prevenire a violenței; sprijină Directiva 2012/29/UE de stabilire a unor standarde minime privind drepturile, sprijinul și protecția victimelor criminalității; invită Comisia și statele membre să semneze și să ratifice Convenția de la Istanbul pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice;
 4. îndeamnă Comisia să propună neîntârziat o strategie cuprinzătoare și acte legislative pentru a combate și a eradica violența împotriva femeilor, conform angajamentelor din

Programul de la Stockholm și conform solicitărilor Parlamentului, adresate în mai multe rezoluții;

5. solicită statelor membre să ia măsuri pentru a combate cauzele economice și sociale care favorizează violența împotriva femeilor, cum ar fi șomajul, salariile și pensiile mici, numărul redus al locuințelor, sărăcia și serviciile publice inexistente sau neadecvate, în special serviciile publice de sănătate, educație și de securitate socială;
6. solicită Comisiei să-și intensifice acțiunile de combatere a încălcării drepturilor fundamentale ale fetelor, acțiuni care să fie îndreptate în special împotriva acelei industrii în care fetele sunt considerate obiecte sexuale și care provoacă creșterea traficului sexual cu fete tinere în UE;
7. subliniază faptul că piețele în creștere ale prostituției, legalizată sau instituționalizată în anumite state membre, s-au dovedit a fi un catalizator al traficului de persoane; solicită, prin urmare, măsuri de restricționare a piețelor de prostituție, cum ar fi sancționarea exploatatorilor, proxeneților și a cumpărătorilor de servicii sexuale;
8. solicită statelor membre să asigure implementarea strategiilor naționale pentru respectarea și protecția sănătății și a drepturilor sexuale și reproductive ale femeilor (SRHR); insistă asupra rolului Uniunii în sensibilizarea societății și în promovarea bunelor practici în acest domeniu, mai ales că sănătatea este un drept fundamental indispensabil pentru exercitarea altor drepturi ale omului,
9. invită Comisia să înainteze o propunere pentru un cadru juridic referitor la problema discriminării multiple și intersectoriale;
10. consideră că subreprezentarea femeilor în procesul decizional politic și de afaceri constituie un deficit; solicită, prin urmare, statelor membre introducerea unor măsuri de discriminare pozitivă, cum ar fi legi referitoare la sisteme de paritate și cote de reprezentare a femeilor;
11. subliniază faptul că progresele înregistrate în ceea ce privește reducerea discrepanței salariale de gen sunt extrem de lente; relevă că implementarea principiului remunerării egale pentru aceeași muncă și pentru muncă de valoare egală este indispensabilă pentru realizarea egalității de gen; îndeamnă Comisia să revizuiască fără întârziere Directiva 2006/54/CE și să propună modificări, în conformitate cu articolul 32 din directivă și în temeiul articolului 157 din TFUE, urmând recomandările amănunțite din anexa la Rezoluția Parlamentului European din 24 mai 2012;
12. solicită statelor membre să adopte măsuri pentru a facilita reconcilierea responsabilităților familiale cu cele profesionale; să ofere structuri de calitate convenabile și accesibile pentru îngrijirea copiilor și a persoanelor vulnerabile dependente; să protejeze drepturile lucrătoarelor gravide; solicită Consiliului să ajungă la un acord asupra directivei privind concediul de maternitate;
13. solicită Comisiei să prezinte o propunere legislativă care să prevadă diferite tipuri de concediu (de paternitate, de adopție, de îngrijire a membrilor familiei și părinților) pentru a facilita reconcilierea responsabilităților profesionale, familiale și personale, o astfel de

propunere ar conduce la deblocarea de către Consiliu a Directivei privind concediul de maternitate;

14. subliniază faptul că reducerile operate în serviciile publice de îngrijire a copiilor au un impact direct asupra independenței economice a femeilor – în 2010, 28,3 % din lipsa de activitate profesională și din locurile de muncă cu fracțiune de normă ale femeilor au fost cauzate de lipsa serviciilor de îngrijire, comparativ cu 27,9 % în 2009; în 2010, rata de ocupare a femeilor cu copii mici în UE era cu 12,7 % mai scăzută decât cea a femeilor fără copii, în creștere față de 11,5 % în anul 2008;
15. regretă faptul că drepturile fundamentale ale femeilor în vârstă sunt încălcate foarte des, inclusiv într-un număr mare de cazuri de violență, abuz fizic, abuz emoțional și abuz financiar în mai multe state membre ale UE; solicită Comisiei și statelor membre să întreprindă acțiuni suplimentare pentru protejarea femeilor în vârstă împotriva tuturor formelor de abuz, inclusiv împotriva tratamentelor necorespunzătoare în căminele de bătrâni ;
16. consideră că femeile cu dizabilități sunt supuse la o dublă discriminare, atât din cauza genului, cât și din cauza dizabilității; solicită, prin urmare, Comisiei și statelor membre să ia măsuri de salvagardare și protecție a drepturilor fundamentale ale femeilor cu dizabilități în UE.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	26.11.2013
Rezultatul votului final	+ : 25 - : 2 0 : 1
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Andrea Češková, Edite Estrela, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Silvana Koch-Mehrin, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Antonya Parvanova, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Membri supleanți prezenți la votul final	Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Kent Johansson, Nicole Kiil-Nielsen, Doris Pack, Zuzana Roithová
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Birgit Collin-Langen, Jill Evans, María Irigoyen Pérez

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	13.1.2014
Rezultatul votului final	+ : 31 - : 18 0 : 5
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Philipp Albrecht, Roberta Angelilli, Edit Bauer, Rita Borsellino, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Carlos Coelho, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Monika Flašíková Beňová, Kinga Gál, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Clemente Mastella, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Nuno Melo, Roberta Metsola, Louis Michel, Claude Moraes, Jacek Protasiewicz, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Nils Torvalds, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Membri supleanți prezenți la votul final	Anna Maria Corazza Bildt, Monika Hohlmeier, Stanimir Ilchev, Jean Lambert, Ulrike Lunacek, Jan Mulder, Carl Schlyter, Marco Scurria
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Katarína Neveďalová